

De mendicitate spirituali LXXVI.

me approxiat / et domesticā facit / et velut spō
sam ei copulat. ¶ Ex pluribz iā dictis facile
ppendes / cur simplices et illfrati laudabiliter
et fructuose suadent frequēter dicere orōnes
quas mīme intelligūt. Hoc em̄ sit vel vt b
agētes deū venerationē aut laudē. aut ei grati
as pro bñficijs repēdant sub sanctis et secre
tis verbis p os pphetaz et sanctorz reuelat.
vel etiā vt ecclie obediāt aut suo p̄fessori. Et
cedūt etiā et alie cause. quas ppendis adesse
Dū hmōi orationes deuote dicunt. ¶ **Alia.**
Declarasti mihi iāz o homo q̄ plurimos
mēdicatōis modos. insup et orādi. et varios
affectus formādi doctrinā tradidisti putilē.
nunc restat vt ex te audiaz / si quotidiana mi
hi erit aliqua vna oratio / questus ve vnus q̄
tidianus apud om̄s sanctos simul obseruā
dus. quas etiā elemosynas ero i hoc questu.
petitura. ¶ **Homo.** Poteris aīa i hoc mo
dū quelibet obseruare. put tibi videt magis
oportunū / magisq̄ fructuosum p̄ puenien
tia tempoz et locoz et necessitatū quibz eris
obnoxia. vel altera q̄libet p̄sona p qua orare
voles. ¶ **Debes** igiū toto studio / rota diligē
tia discere q̄ sint septē dona grē p̄cipue i tuis
orōnibz petēda. puta virtutes theologicē / si
des. spes. charitas. et virtutes quattuor car
dinales. temperātia. prudētia. fortitudo et iu
sticia. q̄ sint insup septem spūs sancti dona. se
ptē beatitudines. septē petitiōes i orōne dñi
ca exp̄sse. septē misericōdie opa spūalia et corpa
lia. decē p̄cepta legis. In his tua v̄fabit me
ditatio. et fm̄ tuā oportunitatē aduersus mor
bos varios pctōz et piculoz et tēptationuz /
q̄bus te subiacere cognosces / tuā formabis
orōem. Diriges etiā frequēter oculū tue cōsi
deratiōis ad illa septē capitalia vicia. ad illos
insup multiplices defect⁹ q̄s i administratio
ne corporaliū sensuū quotidie incurrim⁹. et sic
de alijs infinitis miserijs. ¶ **Ad** hec pleni⁹ co
gnosceda et discernēda / p̄fert plimū sumā vi
cioz et v̄turū. quā q̄dā sumā regis appellāt.
¶ **Poteris** p̄tea tuū questū diuidere i. viij.
ptes. et singul p̄tibz singulos depurare dies
Putā vt singul septē dierū petitionē facias
de singul septē donoꝝ. et ita de alijs om̄ibz i
orōne petēdis poteris ordinare. et tibi q̄si le
gē regularē ad hoc statuere. Et nihilomin⁹
alijs v̄gētibz causis extraordinarie poteris ad
alia petēda frequēter p̄uertī. ¶ **Sic** etiā celestē
ciuitatē velut i septē ptes seu vicos diuidere
et p singulos illos vicos singul. viij. dierū di
currere et te q̄stare. Statuetq̄ i vico vno

brōs angelos. i alio pphetas et p̄iarchas /
xpi adhuc vēturi p̄cones. et sic d alijs. put ti
bi tua deuotio suadebit. ¶ **Poteris** etiā iuxta
diez solēniū exigētā recurrī ad xpm̄ facere.
eiulq̄ mysteria p̄teplari. ac etiā factoz quo
rū celebrant solēnia tūcq̄ deuoti⁹ solito co
rū implorare subsidia. eosq̄ apd alios face
re mediatores. ¶ **Iā** itaq̄ (o aīa) absq̄ inter
missione. plire satis locuti sum⁹. puenit vt fi
nē fm̄oni tribuam⁹ / cetera diebz posteris re
seruātes. ¶ **Nā** etiā tps adest vt ad q̄stū te con
feras. quē vtiq̄ p̄cticādo semp i hoc officio
doctior fies. nō modo in his de quibz exem
pla sunt posita paup̄tatū modis. verū etiā
alijs innumeris erudita. ita sane ē cōe puer
biū q̄ fabricādo fabri fiam⁹. ¶ **Alia** Ita fiat
vt suades o hō. Statuā itaq̄ i meīpa certū
ordinē ad elemosynā petendū. meascq̄ petiti
ones p necessitatū occurrētū oportunitate co
nabor iūstruere. Nec tñ tibi molestū erit si n̄
vniformē regulā i meis obf̄uabo dep̄catiōi
bus. qm̄ absq̄ ordine et mēsurā mihi mee in
surgūt paup̄tates et indigētie. p quaz exigē
tia mee sunt penit⁹ orōes iūstruēde. Quibus
etiā mod⁹ ē nihilomin⁹ adhibēdus / fm̄ qua
litate q̄bus aut p q̄bus me⁹ ē sermo dirigen
dus. Ceterū vbi me deficiere videt atq̄ toz
pescere. vel obnoxie p̄coꝝ me dirigere. mihiq̄
adesse p̄silio atq̄ auxilio. ¶ **Hō** Libētē id
efficiā o aīa. De⁹ aut tu⁹ sit auxiliator. detq̄
tibi bñ ac prudētē orare. ita vicz vt ei grata
sis. et bñ desiderata q̄libet impetres. Amen.

Finit prima pars.

Sequitur secunda i

qua continent diuerse orationes et meditati
ones aīe deuote fm̄ diuersas materias / que
paz aut nihil deseruiunt nisi iam deuotioni
totaliter mancipatis. et qui in seipsis experi
unt affectiones virtutū. insup et dei visitati
onem cum contemptu mundi.

¶ **Incipiūt** orōnes et meditatiōes deuote cir
ca orationē dñicā. Et p̄mo sup p̄ma petiti
one eius. Sanctificet nomen tuum.

Qluisi dñe deus om̄ipotens **E**
vt te orātes patrē appellem⁹.

Hoc itaq̄ supposito / te depre
cor / sanctificet hoc nomē et cō
firmet in me. hoc ē / vt p̄seuerā

ter tua sum filia. Als em̄ quomō mihi pater
eris / si tua esse filia desiero. Vtuo se pro
fecto ponūt hec nomina. Quātū detrimē
tum est talē amittere patrē. que etiā ignomi
a

Ha 2

Secunda pars

nia illū offendere vel ei nō seruire: ¶ Quā que
so hūc videre poterō patrē suo palatio que
iā versor ī hoc exilio miserādo: Quā illa mibi
reseruata sua hereditate potiar: Quā statuar
in illa sua aula regia impiali palatio/que iaz
durissime sum carcerata. ⁊ varijs circūdata
bellijs impugnatōibz/cū tamē sum regis/imo
talis regis filia: Quo ausu temerario genul
meū/meā nobilitatē obliuiscar: Qua deni
qz isania me velut scortū corruptoribz expo
nā. corruptoribus inquā totius castitatis.
proditoribz. aduersarijs meis ⁊ patris mei:
Quā p̄terea fiduciā debeo ꝓcipe ꝓfugiendi
ad talē patrē. tā opulentū. tā sapientē. tā be
nignū: Confidenter illū interpellabo/ q̄ pri
or me dilexit/ nullis meisqz meritis me suaz
filia appellare dignatus ē. Quā si illū velut in
obediens et puerla aliq̄tēs offenderim. scio
tamē q̄ ꝓ peccato filie/ ꝓzi pena sufficet exi
gua. ¶ Si ab eo panem periuero ad uiuen
dum/ nūquid indignatē atqz iracūde mibi
porriget lapidē. aut pro ouo scorpionē. aut
ꝓ pisce serpentē: Hō hec ꝓfecto faciet. q̄ ꝓ
pe cui⁹ hoc verbū est ⁊ exemplū. qz parentes
carnales nō hoc filijs suis faciūt. q̄ nimmo ⁊
tā bonis q̄ malis bona tribuere soliti sunt.
Hoster igit̄ pater sp̄m suū dabit petētibz.
¶ Cum igit̄ te patrē nostrū appellari māda
ueris/ fiat vt iussisti. Te igit̄ ꝓ hoc nomē cō
testor/ vt illud in me sanctificet/ ita ne menti
ar te patrē appellās. Hōne vtiqz mēdaciū ar
gueris/ si nō tua existēs filia/ te patrē appel
larē: Hoc igit̄ te nūc peto ⁊ exoro specialiter
vt tibi talis existā/ quales me tibi esse voles.
Quā si mibi negaueris/ cū hoc veniret tuo de
trimento/ quid aliud mibi donabis: Quis
queso pater sue naturali filie talia petēti de
negabit: ¶ Verū etiā pater mi/ cum tua sim
filia/ meā oro custodi castitatē meūqz hono
rem. Sic me iclude/ tales adhibe custodes
ne tui aduersarij me valeāt corruppe. qz il
los nō audīā. vel ad minus nō exaudīā. Re
cedite recedite ammodo infideles ⁊ perulan
tes inimici infernales qui me vultis infama
re. qui a me dedecus atqz conuiciū exposci
tis. Ignoratis vos q̄ ⁊ qualis ego sim ⁊ cui
vos loq̄mini: Ego em̄ sum filia summi regis
vestri iudicis/ qui vos ꝓdemnabit. Qua igit̄
tur ꝓsumptōe queritis illi suā surripē filiaz:
Nūquid vobis aures ꝓbeo audītrices: O
turpissimī. vilissimī. horribilissimī hostes.
nūquid vobis assentiā qui estis fallaces ⁊ mē
dosi: Nūquid vestro suasu meū patrē dereli

quā. mea fraudabor hereditate. ⁊ vobiscum
meipsam eternaliter ꝓdemnabo: Hoc ꝓ
fecto nullo pacto faciā. Quā si al's me nō infe
statā nō dimiseritis/ mibiqz vim facere volu
eritis/ scitis quid factura sim. Adibo certe pa
trē meū. ⁊ ei rem insinuabo. q̄ mibi vtiqz fe
ret opē vt eruar a manibz vestris. ac deicept
grauiter vos puniet.

Meditatio ⁊ oratio

sup secunda petitione orationis dñice. Ad
ueniat regnum tuum.

Excelleret in h̄ suā ad me dilectōs
declarauit me? ꝓ celest̄/ cū tales
ac tantā dignitatē atqz excellētā

mibi voluit indulgere/ vt regnū q̄ddā eximū
intra me collocauerit meo regimī deputari
In quo rō velut dñā ac mgr̄ a debz ꝓfidere.
cetera aut oēs vires ⁊ potētie illi parere ⁊ ob
sequi. Sed ꝓfecto nimis expior vez eē qd̄ an
tique dictū ē. Uir sine guerra erit q̄ terrā ba
bet. Reuera regnū hoc de q̄ sermo ꝓtinue et
incessanter ꝓsecutōem ⁊ impugnatōz patit̄.
Hō est viciū aut pctm̄ qd̄ nō ipm̄ hostilit̄ in
uadat/ vimqz oēm faciat ad igrēssū ꝓ sensū
q̄nqz adit̄ vt illic dñē ⁊ impet. Insurgit su
perbia cū clamore valido. ⁊ iactat̄ illic ꝓsu
mit dñari. Inuidia. ira ⁊ odiū ꝓueniunt cū
iuramēto/ affirmatēs se illic mansionē acre
sidentia facturas. Accedit illa torpēs acedia.
nullo pacto ad discessuz suafibilis. Sula fe
dissima exercitū parat. suāqz illic vult instru
ere coquinā. Luxuria furit ⁊ affirmat q̄ re
gnū h̄ ꝓsus ꝓsumet. Avaricia cupida istū di
ose se igerit. nec se hic arbitrat̄ depellēdā. at
qz ira innūeri alij surgūt r̄zāni. q̄ nullo or
dine h̄ horribili ꝓfusione satagūt ī h̄ regno
dñari. At ego illos repello. illos abūcio/ cla
māsqz ⁊ suspirās ꝓtestor hoc regnū mibi da
tū a ꝓre meo/ cū summū nefas eēt tale tradi
tamētū facere/ quo id regnū suis pateret ho
stibz. ¶ Sed heu qd̄ me aut meā estimāt po
tentia. q̄ sola sine viribz sū deficiens ⁊ misera
Quid q̄so nisi a te ꝓre meo adiura aduersus
hostes hos efficere valebo: Alder̄ igit̄ pater
mi ī regno tuo/ ⁊ q̄ maneat innictū illi feres
ꝓfidiū. Tuū ꝓfecto ē. ipm̄ tibi tueqz custo
die restituo. Ita sane ⁊ nō al's ī me adueniet
regnū tuū. sempz remanebit. aliter illud co
gar amittere a deuastrāte angelo. critqz ī illo
sempiternus horroz ⁊ eterna ꝓfusio.

Meditatio ⁊ oratio

sup tertia petitione orationis dñice. Fiat voluntas tua sicut in celo.

Domine deus omnipotens pat opti me q es i celis / fiat voluntas tua sicut in celo r i terra. Voluntas in qua tua q fm viã madoroz tuoz vadã / ego debilis. paup r misera ad te potẽtissimũ. insipientissimã ad te sapientissimũ. egrotissimã ad te summũ medicũ ac saluatore. Et quõ fier istud dñe nisi tua voluntas me pduxerit r traxerit ad te. Cũ ergo ita velis / etiã velim nolim tua voluntas fiat. Uidi sepius dñe / q p duxit r traxit filiũ debiles atqz impotentẽ vel etiã stolidũ ad impledũ voluntatẽ paternã. Ita qso p me trahere digneris ad te. nõ me derelinqs i manu mei psily / nec mee tradas voluntati. imo dũ oberrare a tramite futuris me videb / retrahere me dñe de vul pauperẽ. stolidã. cecã atqz ipotentẽ. r si siue p tuas dgas aduersitatẽ. siue p dulcorẽ pspirat. siue p occulte inspiratõis instinctũ a tua bonitate. siue p altã manũ tue prãt. siue p bonoz tuoz angeloꝝ vel etiã hoim miserrũ. siue p quẽcũqz aliũ modũ tibi placitum. Hoc tñ fac ne pereã. qz tua de me r i me nõ mea voluntas fiat r impleat. Quid posset dñe pueniẽti atqz humili paup ceca aut stolidã perere a suodoctore et gubernatore / qz vt cã nõ pmitat ambulare fm suã temerariã intentionẽ in desiderijs aie sue.

Oratio eiusdẽ pcer

nẽs itez hãc terciã petitoẽz et alia similitudine sumpta sup hoc verbo. In chamo r freno

It dñe de tu ppheta. q hõ ppatus e iumẽtis insipientibz in qbus nõ e intellect. N. si ita e. dirigas me dñe velut bestiolã indomitã.

q nõ pot aut nõ vult p seipsam domari / immittere frenũ i os meũ. aut als me ligabil. p ut mihi op erit dulcibz ill ac solidis vinculis tuaz stutũ. r pcpue funiculo triplici q difficile rũpif. viz fidei. spei r charitat. q hui dũ e dñe os meũ. impone sibi tpanier sobrietatis frenũ. Indomita e lingua mea / discolla r vagabũda p multiloquiũ r vanũ. pstrin ge illaz freno silẽtij. atqz ita fac circa singula mẽbra mea. Et qz nis frequẽter tuo ductui renitar / aliter aut alio volẽs ire qz tu ipellas ad modũ equi lasciuĩ q sibi dimissus frequẽter impingeret. ne qso ppta dñe ita ptra me irasceris / vt p indignatõẽ me derelinqs r sinas fm imperũ ppric / inclinatiois aut volũ

tatis incedere. Ita em mor impingerẽ / r me morti traderẽ dolorose. more illoꝝ qz te dicẽ dimississe / ire fm dñideria cordis eoz. eratqz pfecto illa dirissima libras. loqz eligibilioꝝ atqz suauioꝝ e tua seruitus. tuaqz subiectio.

Oratio super hoc

Sicut desiderat ceruus ad fontem. Fos vite dñe de omnipotens / ego sũ illa paup lassata. depulsa r verata / q ad istar cerui desiderat venire r reuerri ad te / vt sit mihi re / creatio nĩmũ calozẽ atqz ardentẽ sitis quã mihi illi ifernales intulerũt inimici / me p desertũ hui mũdi / p̄tinue insequẽtes cũ turba nũerosã canũ ferocissimoꝝ mordetiũ r laceratiũ. Quaprop̄ vagabũda nõ inuenies requiẽ p h desertũ discuro. Sũt aut hĩ canes cure ille diuerse ac sollicitudines mũdane / q varijs modis me mordẽt r lacerat. qbz pluri mũ turboz r euagor i deserto p̄dicto / nisi qz requiẽ inuenies. nec ampli respirare valeo / nisi venero ad te q es fons vite r refugũ locũ in quo mihi erit refugũ r securitas.

Meditatio r oratio

diuisa p partes sup quarta petitione orationis domice. Panem nostrum quotidianũ da nobis hodie.

Aupi panẽ ppter deũ. Ego sum paup illa famelica / locata in duas mẽsas. quaz vna e cibus hui mũdi onusta. qbus qdẽ velci possem. s; illos detestor r recuso. altera bonifer uberat spũalibz. qbz cũ affluere desiderẽ / mi me p voto illa psequi valeo. Ne moriet mi p hẽc misera famelica i tuo p̄spectu ac tuorũ oim sanctorũ i hac mẽsa bonis grẽ et glie referta discumbentiũ. vbi edũt r bibunt vsqz ad satietatẽ. immo vsqz ad sobriã ebrietatẽ.

Nõ qdẽ sũ digna sedere i hac mẽsa. nec hoc req̄rere p̄sumo. s; humiliter peto vel de micũ r reliquijs hui mẽse magnifice paz aliqd p cipe. quo aliq̄ntulũ refocillara / valeã famẽ sitimqz meã (etsi nõ ad plenũ) sedare. Ego in euãgelio d̄ diuĩte epulone / q gũiter de duricia atqz auaricia arguit / q imiscdit paupes lazaz a se repulit / illi sue mẽse micas nec volẽs tribuere. Et ego sũ illa paup. ifirma. mẽdica. vlcery ac vulneribz plena diuersoz vicioꝝ. q vestris assum in p̄spectibz. Q̄ sc̄ti r sc̄te dei oẽs / i v̄z ianuis clamo suspirã. r peto d̄ micũ v̄z is. ne qso moleste ferat. r mor

Secunda pars

re illi? diuitis reprobi / ne me imiscō iter tra-
ctetis. Absit a vobis hoc impropertū. absit
vt i tā pijs ac magnificis cordibz tanta inue-
nia inhumanitas. presertim cū sine vllō ve-
stro detrimēto ac sine vlla diminutōe id face-
re poteritis. Demētores vos aliquoties ab
hac mēsa fuisse alienos. et nihilomin? tūc ex
ea pasci libēter voluistis. Ita igit? nūc mi-
hi facite q̄ vobis fieri tūc voluistis. Vestra
quidē soror sum. et si i humilē statuz deiecta.
et si in exilio. et si i carcere. et si i miseria et pau-
perrate maria p̄stituta. Ne igit? me fame pi-
re sinatis in p̄spectu vestroz / et quidē p̄ssu-
moz oculoꝝ vestroz / et i tāta plenitudo die spū
aliū alimētōꝝ. Sū ego heu deterioris p̄di-
tōis et magis repellēda / q̄ catell? qui vel de
reliquijs dñi sui sinitur refici. Fateor q̄ppe
me p̄ p̄ctm factā etiaz cane deteriorē. maneo
tū semp naturali p̄ditōne v̄za soror. Ne igit?
taꝝ graui aīo meū p̄ctm feretis. q̄d vtiq; nūc
mibi odio ē atq; a meo repello p̄fortio / quin
potius ad id q̄d naturali p̄ditōe vobis tā d̄
ppinquo in hētū ē p̄patiēdo / vestros inclia-
bitis aīos. ¶ Secunda ps Uex fateor me
omni iure et ob mea maleficia carceri digne
mancipatā. sed heu quis tam scuerus iudex
tāq; seuis / q̄ captiuū adhuc indemnātū / sa-
me p̄ire p̄mittat. et perētī nō porrigat panes?
Qui etiaz essent illi consiliarij aut officiales
a deo impij et agrestes qui hoc tolerarēt aut
suaderēt. q̄n immo etiaz damnatū ad carcerē
p̄petuū / ministrant aliq̄tēs pitātē spāles / et
p̄cipue in magnis solēnitatibz. Hunc autē
credo et certitudinaliter scio / q̄ quantūlibet
sim incarcerata / et grauibz opp̄ssa crimibz.
mitior tū ē et ad miserādum p̄noz v̄za curia
q̄ quelibet alia iudicis aut plati cuiuscunq;
mortalis. ¶ Tercia pars. Ego sum paup
illa filia elōgata q̄ partē paterne hereditatis
me p̄tingentē dilapidauī. q̄ i extera regione
fame morior. et v̄z gente famelica rabie volo
frequēter implere ventrē porcorū pabul. H ē
p̄uis hui? mundi voluptatibz / quas sepe nec
p̄sequi valeo. Sed et ne p̄sequar / opto et oro
sciens q̄ cibus ille mīme satietatez afferret.
immo amplius faceret esurire / tandēq; peri-
meret. Quid igit? faciā? Lerte scio. Animad-
uerto i domo p̄ris mei q̄ plimos eē seruito-
res q̄ pane vescunt abundāter. Surgā igit?
de stercore et fouea i qua iaceo / et ibo ad p̄rem
meū et dicā ei. Peccaui i celum et i te. nō sum
digna tua dici filia. fac me sicut v̄nā ex ancil-
lis tuis aut pedissequis. Auditu autēz didici /

ūno aliquoties visu q̄ ipse ē mitissim? et misē-
ricordissim?. atq; ita nec me venientes repel-
let. imo i p̄stinā restituet dignitatē. et tāq; fi-
liā suā denuo suscipiet educandā. Neū q̄riel
et q̄dū conor ad patrē meū p̄ pane obtinere
do reuertī. nec tū valeo. qm̄ tali ac tā misera-
bili fame suz afflicta / vt viribz penit? destitu-
ta nequeaz exurgere et moueri debac infelici
extranea regione / in quā incōsulte me intru-
si / nisi aduenerit aliq̄s q̄ mibi manum porri-
gat et ferat auxiliū et solatōz ad me sustinē-
dum et dirigēdum i via ne deficiā. Vos igit?
de p̄cor scri dei oēs / adestote mibi et ferte opē
vt hic egrediar sine deuio. sine offēdicō ad
domū p̄ris mei p̄fectura et refectura. ¶ Quar-
ta pars. O me miserabilē. infelicē. vilē. fedā.
deo et mūdo odiosā. q̄ temeritate aut p̄sum-
ptōe patrē illū mitissimū et misericordissimū au-
debo p̄spicere / quē a deo p̄tēpsi et dehonora-
ui. Qualit? aderit mibi ligua ad aliq̄d ab eo
postulandū. Presertim cū iā illos temerari-
os conat? meos expleuerim / meq; p̄stituerit
et fedauerit cū inimicis p̄fati mei p̄ris. Un-
nō iniuria sibi facta sū penit? odiosa. Hunc
igit? cū meli? nō possuz / reuertar ad illuz quē
tā q̄uiter offendi. Dic mibi misera et inuere-
cūda / q̄ frōte h̄ audebis attēptare. q̄ pacto p̄-
sumes postulare panē ad māducadū cui po-
ti? debent? s̄bera q̄ pastus. ¶ Uex est ira sic
nec p̄ter q̄ penā et tormēta meruerim. tāta ni-
hilomin? illi? ad quē reuertī. p̄pono / miseri-
cordiā eē cognosco vt me ad id faciēdū voca-
re dignet? et mōnere / q̄ tūcunq; etiā eū offē-
derim atq; despererim. Urgent insup ad h̄
et impellūt famelica rabies et extrema necessi-
tas. Audiuī em̄ dens de p̄catōz etiā legiois
demonū qm̄ petuerūt mitti i porcos. multo
minus et ego diffidam exaudiri.

Hic loquitur ania

q̄si exaudita et p̄secuta spiritalē p̄solationē.
Ratias ago tibi pat? dilectissime
p̄pter pitantiā nūc a te susceptā
O q̄ sapida ē. q̄ suavis et bona.
q̄ nutritiua. Hup famelica rabi-
es oīa mēbra mea torquebat. Aures interi-
bāt i auditu vanitatuū seculi. ardebat lingua
pueris sermonibz. oculi vanis aspectibus
defluebāt. Os turpi vilescēbat gustu. taci?
p̄bra voluptate fedabat. O q̄ subito enanu-
erūt a me hec oīa p̄nicioza desideria / ad p̄fen-
riā dulcedinis cibi illius quē misisti desup.
Da mibi dñe semp hunc cibum quo refecta

absticiat fastidia venenosu ac mortifera huius mundi cibum. O dñe deus / q̄ subito mihi facile factu e his carere. imo p̄tenere q̄ p̄us desiderabas. qm̄ bonitas huius spiritualis cibi facit oia mundana arbitrari velut stercoza et abominatōi penitenti huius. Cede dñe ut hec dispositio dñi in me p̄maneat. Ita sane iocunda essent et beata. Sed heu ego misera cito nimis hunc gustus et saporē amitto. qm̄ nō debitā adhibeo diligentia. et p̄ hac mortali vita me fateor indignā ad p̄petuam atq̄ hereditariam illius possessionē Unde me penitus tue misericordie submitto.

Meditatio et oratio

sup̄ quinta petitione orationis dñice. Dimitte nobis debita nostra sicut et nos te.

3 Obligata sum plurimū. Surgit q̄ obligatio hec ex fatuis cōmercijs et p̄tractibz cū demone in foro huius seculi inicitis / cuius p̄ momentanea vanitate brevissimaq̄ ac feda voluptate / ad eternā damnatiōez me astrinxi. nec habeo heu vñ p̄soluā / cū sum paup̄ et omni substantia fraudata p̄ infortunatū ictuz peccati. Duo igit̄ ibo. q̄ diuertā. Ad meū certe reuertar patre eūq̄ deprecabor vt me ab hoc graui debito absoluat. Et ne repulsa patiar / ei suas defera lras a suis secretarijs et euāgelistis p̄signatas. His obtestabor ip̄m me debere penitenti absolueri. Siquidē helse p̄tinēt vt si dimiserim alij et nobis ipse dimittet. Et ego ex nūc oibz dimitto sicut ipse dimittit iubet. Oportet igit̄ vt et ipse mihi dimittat. Et si forsā ipse vel alter quilibet mihi obiecerit / q̄ nō integralit̄ dimitto / aut sincere / aut eo corde q̄ debeo. Rūdeo mihi saltez adesse desideriu dimittēdi sub mō et forma q̄bus ipse hoc fieri vult et iubet. et h̄ vtiq̄ satis ē. Ita em̄ et mihi sufficit vt de me mihi p̄donet. hoc est vt sit ei desideriu mihi ex integro p̄donādi / quē admodū et mihi ē. qm̄ si h̄mōi suū fuerit desideriu / infallibilit̄ ita fiet. Et nūc igit̄ mihi bñ erit dū q̄squis apud me debitu q̄dē q̄ p̄trahet / iniuriā mihi aliquā irrogās aut p̄uiciū dicēs. Prefertim duz hoc p̄ter meā culpā accidet. et mox illi p̄donabo. p̄ hoc em̄ mihi tutus parabit̄ aditus apud deū pro p̄donatione oim̄ meoz debitorum. Nō quidē q̄ alios in me peccare libeat / q̄q̄ deū nō exozē vt eis debita p̄donet. mihi em̄ p̄p̄ria peccata satis oneri sunt p̄ter h̄ q̄ alij ad peccādū sum occasio / aut p̄ eis me p̄dem

nē. Sed cū aliter occurrere nō possim / mihi p̄uenit alteri p̄cto ad meā utilitatē bñ vti.

Oratio et meditatio

super sexta petitione orationis dñice. Et ne nos inducas in temptationē.

q Vis heu p̄solabit̄ hāc desolatāz hāc mille laqueis circūductā / ac in varias temptatiōes p̄cipitatāz in via hac in qua pericula sibi imminēt innumera / tam ab inimicis q̄ nūc i ap̄to se exhibent vim inferentes. nūc i insidijs / suis fraudulētis me morti tradere molunt̄ q̄ etiā a via ipsa que lubrica ē et tendens i decliue. insup̄ et obscura plenaq̄ antris et serpētibus. Quis igit̄ hūc me liberabit et cōducat / ne i aliquā istaz temptationū incidam. Heu profecto nisi tu me pater ac tu bonus spūs q̄ me deducet i terrā rectā. q̄ vndiq̄ laqueos inimici dissolueris et illuminabis / meas tenebras / meosq̄ pedes stabilietis.

Meditatio et oratio

sup̄ septima petitione orationis dñice. Sed libera nos a malo.

e Exprimi nō pōt malū quo sum i reuera. ac etiāz necessitas q̄ me angit q̄ridie. Vultis modis subdita sum legi peccati q̄ sine lege ē. agitq̄ frequēter vt malū q̄d nolo id faciam. quot mihi insurgūt moti mali horis singul quos mīme vitare possuz. nūc temerarie de alio iudiciū serēdo / nūc dolēdo d̄ bono ip̄ius. nūc de malo exultādo. nūc meipsaz p̄ debito extollēdo et mihi p̄placēdo. nunc irascendo aut dedignādo. nūc vana loquendo. nūc leuiter asserendo. nūc in deuote orando. nunc comedēdo et bibēdo. nūc i aspectu. nūc in auditu. nunc in tactu. Te igit̄ exoro dulcissime pater celestis / vt me a tali malo liberet / vt tandē a magno illo malo q̄d om̄ne malū sup̄at in horroze et angustia / morte. s. p̄petua immunis euadā ac libera.

Oratio ad bonū angelū suū

et ad reliquos omnes p̄ mediū eius plures continēs partes.

g Loquose angele dei qui vnus es et inclitis principibus ciuitatis celestis / cuius custodie diuina bonitate ac pia ordinatione p̄missa sū. p̄ eundē dirigēda ac p̄regenda. insup̄ et inuanda ad ingressuz dicte ciuitat̄ bñ viuēdo

Secunda pars

ac deo parēdo et seruiēdo. hoc die et hac hora
me grādīs vrger necessitas ad recurrere. s̄
p̄fecto bñ p̄pendis et agnoscis. Assū ego
tua paup̄ ceca / i profundis p̄clusa tenebris
hui⁹ inferioris carceris in q̄ nihil ē luminis
sp̄ualis ad cognoscendū bona gl̄ie celestis.
et id paz claritatis q̄d illic esse p̄t / i me ē ob
uolūtū et circūductū fumis ac tenebrosis ne
bulis de turpi sceno ac lutoso paludib⁹ feti
doz mee carnalitaris desiderioz ac terrena
rū cogitationū eleuatis. Quāobz ē incedere
nescio p̄ vias rectas i vicos celestis ciuitat⁹ /
vbi mihi medicare icūbit et elynas meas pe
tere / nisi ab alio ducta vel aliter illuminata.
Te igit̄ p̄cor dux fidelis / apphēde manū hu
ius tue excecate. deduc eā p̄ vicū magnū pa
disi discurredo ostiarim / vbi valeā clamare.
aduocare. genere. flere. auxiliū implorare. et
paup̄ q̄d penitus visu caret. quiqz panē sibi
lucrifacere non p̄t. Trabe me q̄so specialit̄
apud tuos sodales / ceteros angelos tuos
amicos et domesticos. vtiqz p̄diuites / et gr̄e
bonis referros. Exhibe illis hāc medicā mi
serabile ad elemosynā p̄cipiēdā. Cū gaudio
em̄ recipiēda ē. est em̄ hec peccatrix que vult
p̄uerti / vt dicit saluator x̄ps. Ne p̄das igit̄ h̄
gaudiū / q̄d vtiqz p̄deres si ab hac mea quē
sione recederē p̄ defectum vici⁹ / quē nō nisi
meo questu p̄sequi possuz. Ne igit̄ me derelin
quas. ne h̄ mihi recuses fidelis custos q̄s ius
te pluries p̄p̄derim male iurādo aut agē
do in p̄spectu oculoꝝ tuoz. q̄d nec facere de
buissem i p̄spectu scurre alicui⁹ aut vilissimi
alteri⁹ hoīs. Lōdona mihi q̄so rursus meaz
insipiētiā meosqz excessus. Sū fateor stoli
da. deses ac p̄sūptuosa. Hosti s̄. et iō tue cu
stodierelicta sū sic egrota medico. sicut ceca
duci. sicut stolidaz frenetica suo gubernato
ri. Ideoqz necesse ē vt me sup̄portes i meis
defectib⁹. al̄s em̄ indefinēter nec scirem nec
possem absqz errore deuio medicare et vicia
meā questuare. Quocunqz p̄go aut ducoz / il
lic multū obscure p̄spicio inclitā illā ciuita
tē celestē / de q̄ tā gl̄iosa dicta sunt. Illic ve
lut i vmbra clō p̄spicio nouē angeloz ordies
p̄iarchas. p̄phetas. ap̄los. martyres. p̄fes
sores et v̄gines. et sup̄ oēs i h̄m x̄pm gl̄iosāqz
ei⁹ matrē. atqz ita sū abūdāter munita ad p̄ci
piēdū elynas copiosas. Te igit̄ de p̄cor amā
tissime ductoz q̄ me illuc p̄durāstivē p̄ p̄diti
one meaz necessitatū ab vnoqzqz petam s̄m
dona et gr̄as q̄bz abūdāt⁹ affluūt. Da mihi

aditum. p̄forta me et doce me petere. Erube
sco p̄limū ac vereor p̄parere. s̄ p̄ certo neci
tas frāgit legē. Ex p̄cepto etiā mihi s̄ facere
icūbit / vt pulsez et petā. nec recedā q̄strūciqz
repulsa donec aliqd accipiā. Ita igit̄ faciā

Loquitur ania qua

si in paradysum ducta. **Oratio ad seraphin.**

Os seraphi q̄ placido igne diui
ni amoris incēsi estis / mittite mi
hi parūā aliquā scintillas huius
ignis. **V**itrite in quā in cor meū
penitus gelidū / vt paz ad diuinū amorē in
calescat. Per hoc em̄ vobis nihil depiet. Aut
certe me vobis tā primā faciatis vt hinc et
calescā. Copiosa ē apud me materia ad hūc
ignē p̄struendū. Assuūt em̄ diuina bñficia.
Insup̄ et mea petā. q̄ siml̄ iucta / i me ipsa nu
trire deberēt maximū aliqd iucēdiū. vtz fri
giditas negligētie adeo p̄ualuit i me / vt vic
aliqd incēdi possit. Ne igit̄ mihi tā alieni si
tis q̄n paz aliqd vestri ignis ad me incēdiē
dā meqz inde purgandā p̄stetis. sicut olim
Esaie factū esse p̄stat. **A**d cherubin. **V**os
igit̄ cherubin in quib⁹ ē plenitudo scientie et
sapiētie. erudite hāc stolidā. in doctam. q̄ fre
quēter iudicat malū bonū / et bonū malū. q̄
semp̄ inter laqueos et trāsitus piculosos mi
micoꝝ p̄fat. Date mihi clare noticiā q̄ valeā
h̄mōi picula declinare et absqz offendicō in
cedere p̄ vias rectas. insup̄ et deū absqz erro
re / et me absqz inordinato fauore cognoscere
vt clarez sincere discernā magna illa premia
mihi rep̄missa parte ex vna. horredaqz illi
us ignis gehēne tormēta mihi p̄minata pre
ex altera. Que vtiqz si diligēter et viuacit̄ an
oculos ponerē / simul cū breuitate māstionis
mee in hoc mortali corpe nunqz peccatū ad
mitterē. **A**d thronos. **V**os throni in qui
bus p̄pter p̄fundā humilitatē ac p̄cipuā re
uerentiaz q̄ in vobis est ad ip̄m requiescit ac
residet deus. insup̄ et sua iudicia exercet sicut
iudex i suo throno. impetratē mihi illā hūili
tatē / illāqz ad deū reuerentiā / p̄ quā se digne
tur i me collocare et req̄scere. **A**d hoc em̄ cre
ata sum. et hoc sic vtiqz obtinebo / si vobis i
hoc fuero cōformis sicut et ipse rep̄omissit.
Ad dñationes. **V**os dñationes impera
te mihi p̄cor plenū dominū sup̄ corpus me
um / ita vt in nullo me sue subiectōni reddat
obnoxia. **A**d p̄ncipatus. **V**os p̄ncipa
tus reddite me subiectā sublimioribus por
testatib⁹. absqz murmure. absqz rebellionē.

Oratio ad ocellum

absq; detractio. ¶ Ad potestates. Vos
 p̄tates eripite me ab aduersarijs meis om-
 nibus/quib; v̄t̄s talis est potestas / cui nō
 est aliqua compabilis sup̄ terrā. ¶ Ad virtu-
 tes. Vos virtutes facite intra memiracla
 me p̄ peccatū mortuā resuscitātes ⁊ infirmā
 sanantes. Cum excecata fuero / visum resti-
 tuite. cū obsurdara / reddite auditū / ⁊ sic de
 alijs. ⁊ si quid mortifex aut venenosum bi-
 bero / scz p̄ malum cogitatū aut p̄uam de-
 lectionē / facite vt mihi nō noceat p̄ consen-
 sum. Sunt hec p̄fecto p̄clara miracula lon-
 geg; visibilibus p̄clariora. ¶ Ad archange-
 los. Vos archāgeli nūciate mihi quantum
 opus est sublimē fidei mysteriū. ⁊ quo a me
 vel ab alijs p̄ me instruendis in maiori vene-
 ratione habeat. obscuras sacre scripture sen-
 tētiās elucidate. Et specialiter tu sancte Ba-
 briel / p̄ sanctā inspirationē mihi denuncies
 rumores placitos / sicut fecisti beate Marie
 matri dñi ⁊ Zacharie. Et tu insuper sancte
 Michael qui es custos ⁊ princeps ecclesie /
 qui vicisti draconē / hostē scz infernalē. qui p̄
 sentas animas añ̄ conspectū dei. ⁊ impetras
 ecclesie pacē / tene semp̄ illum inimicū in tu-
 is vinculis ne nocere possit. ⁊ me in decessu
 ab hoc seculo ante conspectum dñi presenta
 in eterna gloria. ¶ Ad angelos. Vos ange-
 li nunciate mihi quelibet dicitim cognitu et
 factu oportuna p̄ me aut q̄buslibet alijs p̄-
 dicando. exhortādo. vel aliud quodlibet ex-
 ercendo. ponite in ore meo verba sancta ⁊ sa-
 lutaria que sint ad edificationē meam ⁊ alio-
 rū. nec aliq; fallacia aut versutia q̄cūq; vale-
 at p̄ualere. In tristitia que nō ē fm̄ deū affer-
 te p̄solationē. in desolatōe me p̄fortate. d̄ er-
 rorem reuocate. Emollite cor durū; deu-
 otionis aridū lachrimis rigate. mētis illumi-
 nate tenebras. In laudib; dei mihi sitis cor-
 mites. i excessu me rep̄nite. in bñfactis ro-
 borate. aduersus oēs aduersarios meos ad-
 iuate. hūiliate me i p̄speris. extollite in ad-
 uersis. i mea paup̄tate p̄ me q̄stuate. i infir-
 mitate sanate. i hora mortis me visitate. auisate
 excusate. liberate. saluate. Sūt hec v̄ra offi-
 cia fm̄ v̄tate hystorie ac sc̄pt̄e sacre. Sp̄ā-
 liē tu raphael sc̄tē / deduc me p̄ viā bonaz / sic
 duristi i hobia iuniorē. ⁊ p̄ te talis mihi acce-
 dar profectus / q̄lis p̄ tuū sapientissimū p̄sili-
 um accessit p̄ci eius ⁊ v̄rozi sue Sare.

Oratio ad oēs san-
 ctos / continet plures partes.

n On poterit q̄so inuenire subsidiū
 refugiu aut misericōdiaz hec paup̄cla
 miserabil aīa ap̄ tot p̄ncipes opu-
 lentissimos ac potētissimos i felici
 patria. i v̄be br̄ā. i loco tot̄ amenitatz ⁊ sup̄
 abū dātie. i tēplo pietatz ⁊ charitatz regnan-
 tes? Quādiu q̄so clamabo ⁊ etulabo ad eoz
 ostia petēs paup̄i panē p̄p̄t̄ deū. ⁊ nēo aduer-
 ter? Quādiu vicissim discurrā ⁊ p̄cumbā ad
 pedes eoz ⁊ nēo succurret? O paup̄cula de-
 solata / vbi p̄ dei reuerētia p̄ficies / si h̄ repul-
 saz passa es. si hic misericōdiam nō es p̄secuta?
 Si hic elynā gr̄e ⁊ indulgētie nō impetres
 q̄s alibi te suscipiet? O felices. o gl̄iosi sc̄t̄i ⁊
 sc̄tē dei oēs / toties audiui magnū illū amo-
 rē ac fauorē p̄medari / quē geritis ad paupe-
 res ⁊ miseros atq; indigētes pctōres. isup̄ ⁊
 illā v̄roz donoz largitatē ⁊ sup̄abundantiā
 elynaz. Hec ero ego om̄ib; alijs infelicioz.
 despectioz. indignioz magisq; reiecta? Defici
 et hec p̄p̄t̄ me v̄ra p̄mendatio? Cessabit fōs
 ille v̄re clemētie manare / ne sola ego bibam?
 Claudēt mihi v̄re supplicii manū v̄re / q̄ cete-
 ris oib; apte sūt. Uester p̄fecto thesaur̄ p̄p̄t̄
 memime decreveret. Nō aderit q̄sq; ex vo-
 bis q̄ suscipiat hāc paup̄clā alienā sub suo
 saluo p̄ductu q̄ dicitim piclitari minat. Nō
 erit qui ex compassiōe vel hospitē colligat.
 aut velut vnā ex m̄imis ancillis sue familie
 dignet ascribere. Satis p̄fecto mihi esset si
 ex his vel vnus me benigne suscipet / ⁊ inter
 suos v̄timā statueret. O. si in ceteris inue-
 ta sim vilissima. indignissima. infelicissima.
 grauiusq; ceteris excellerim. eo magis v̄raz
 meis precib; inclinabitis misericōdiam. scien-
 tes q̄ his nō opus est misericōdia q̄ carēe
 miseria. Scio q̄ppe ab altero vestz cē dicitū
 q̄ vbi abū dāuit delictū sup̄abundāuit ⁊ gr̄a
 Si me a pedib; v̄ris indignanter abijcitis /
 ania auertite q̄ me velitis esse facturā. instrui-
 te me q̄ p̄fiscar misericōdiaz reptura. Scio ve-
 raciter non alibi hoc futurū. Quo igit diuer-
 tam? Incidā in despationē? Absit h̄. Dan-
 datū em̄ accepi fm̄ doctrinas vestras / etiā
 vsq; ad nouissimū mortis suspirium / spem
 haberi debere. Certissime em̄ tenete ⁊ credi-
 te me a vobis nō discessurā / etiā toriens quo-
 tiēs repulsam / donec a vobis aliquid elemo-
 syne p̄ mea paup̄tate sustentanda p̄cepero
 O. si languere aut male perire cogar hoc co-
 ram vestris oculis faciam vestris aduolura
 pedibus / clamans ac vestrū implorās auxi-
 liū. Possit ne hoc v̄ra benignitas admitte-
 re

Secunda pars

re/vestra clemētia ⁊ humanitas: estimo vti/ q̄ q̄ nō. ¶ Cōmemorate vos glorioſi ſancti nō ad veſtrā verecundiā loquor / ſed ad meā ingentē neceſſitatē. ⁊ memorate in quā q̄ me as partes aliq̄n geſiſtiſ. Sūz quippe nūc in eo carcere. in eo exilio. in ea pauperatis re/ gione. vbi dū fuiſtiſ / voluiſtiſ vtiq̄ libēter aliunde iuuari. aliunde ꝑfortari. Id ergo ⁊ vos nūc mihi facite q̄d tunc vobis fieri deſi derabariſ. Illā diſtribuite mihi gratiā que ex gratia vobis ꝑide donata eſt. N. ſi alter veſtz mihi impropere ⁊ dicat me lōge plus fedatā ⁊ ꝑfundatā in ſceno peccati q̄ fuerit illi glorioſi ſancti / fateor ꝑfecto ira eſſe. Sed vnde hoc eiſ? Nō niſi ex gratia indul tum eſt. Ex eadem quippe maſſa peccati me cum extirere / ꝑroni ad maluz ab adoleſcētia ſua / niſi ſupabundanti miſericordiā dei fuiſ ſent ꝑſeruati aut liberati. Et exinde magi ob ligant ad gratiam impendendā / vt illam eo liberaliuz diſtribuant quo largiuz ⁊ copio ſiuz acceperunt.

Quidē eſtiſ in ſumma ꝑſperitate. in honore atq̄ felicitate. Nō in uideſ loquor / imo veraciter hic plu rimū gaudeo. Sed quid factura eſt illa ve ſtra ſozoz miſera. degens hic deoꝝ ſum i tan ta miſeria ⁊ tanta neceſſitate. Dire durū eſ ſet cor veſtrū atq̄ innaturale nimū ſi illam perire ſineretiſ aut a canibus infernaliſ q̄ bus vndiq̄ vallata eſt deuozari. ꝑſertim cuz occurrere valeatiſ. ⁊ ad vos exclamo ⁊ extē do manus / lacrimis vndiq̄ ꝑfuſa veſtruz ꝑetens auxiliū. Nō ꝑeto veſtrā gloriā aut ve ſtras diuitiāſ. Eripite me a morte ⁊ mihi ſa tiſ eſt. N. ſi veſtrā ſozozē hec vos deꝑrecan tem repuleritiſ. quā queſo audietis / aut cui alteri bene facietis?

P In meā miſeriā ⁊ paupertatē nō digna bimini reſpicere / ſalteꝝ obediētiſ deo ſummo veſtro regi atq̄ imperatoꝝ. Is fecit ⁊ inſtituit vos in ſuos elemoſynari oſ. quibz incūbit indigētibz neceſſaria imp/ tiri. Specialiter te ꝑgo glioſa inſtituit the ſaurariā gratie. matrē miſericōdie. nutricem or/ phanoꝝ. deſolatoꝝ ꝑſolatricē. aduocataꝝ ⁊ ꝑſultricē. Ad te igit ꝑfugio. te req̄ro ꝑ iſto/ rū officioꝝ ⁊ tutes. ne mihi deficiāſ i hac di ſtricta neceſſitate. Impire mihi d̄ tbeſauro gratie. nutri. ꝑfortaꝝ ꝑſule. ⁊ ſi nō ꝑꝑter me cuz ſim indigna om̄i munere gr̄e. tñ ꝑꝑter te ⁊ ꝑꝑter tibi ꝑmiſſum officii legitime ꝑm̄ in ſtitutionē ſummi regis exercendū.

A Dhuc dico vobis o glioſi ſancti dei oēs / q̄ apud me eſt ſignetū ſummi re gis ad elemoſynā veſtrā ꝑcipiendū. Cognoscitiſ haud dubie ſignetuz hoc. non eſt ignozatiſ q̄m ſine ſpeciali dei inſtinctu / nec poſſeꝝ nec ſcīre ad vos ꝑtingere ꝑ requi rediſ veſtriſ elyſiſ. Nōne ergo venieſ cū ſi gneto / a vobis audiri debeo ⁊ veſtrā alimo niā ꝑcipere? Infallaciter eſt me deꝑ ad vos mitti / quos nouit h̄mōi elemoſyniſ abun dare. Ne igit me coegeritiſ ad ip̄m reuerti ⁊ de veſtra repulſa querelā exponere. Loquor vt ꝑſumens fateor. ſed neceſſitas mea ꝑꝑter vna / ⁊ diuina benignitas ex alia / me trāſmit tūt ad vos. ⁊ hūc auſum ſic loquēdi ꝑꝑbet. q̄m (vt vez canit puerbiū) Nō dñs cōcepit nō iure familia denegabit. Liberaliſ dñs li berales habebit ſeruitozes. ¶ Sꝫ forſan mi hi dicit aliq̄ſ. Luz deꝑ (vt aſſerit) tibi velit elemoſynā impendi / ab illo ꝑetes. ꝑ ſeiꝑſuz eſt ſi volet tibi q̄d ꝑeris largieꝝ. At ego re ſpondeo. Que gr̄a queſo ſanctiſ eēt habēda ſi nullo ſuo medio mihi deus ꝑ ſeiꝑm ſubue niret. Qua inſup ratōe gratiaꝝ elemoſynas ad ſupefluētē menſurā accepiſſent ſancti / ſi nō inde ceteriſ idigētibz eſſent diſtribu tuz? Itaq̄ hec dei volūtatē eſt / vt ſuos vene renur ſanctoz. illoſ deꝑcanteſ ⁊ requiren teſ. illiq̄ nobiſ ſuccurrant / ſuaſ nobiſ do nateſ ⁊ impienteſ gratiaſ. Tale quidē de cet dñm taleſ h̄re elemoſynarioſ. q̄ videlicꝝ q̄relaſ verecūdoꝝ ꝑauꝑꝑꝝ audiat q̄ ſine me dio ꝑncipem adire nō audent.

Uſus quero / ꝑꝑter quid me repel lit? Si ꝑꝑter peccata mea q̄ aduer ſum me clamāt atq̄ obijciūt. heu q̄ ſo dabitis vos potiuſ audientiā fidēꝝ ⁊ fa uoreꝝ hiſ cruētiſſimiſ aduerſarijſ. nō modo meiſ / verū etiā ⁊ veſtriſ / quoz miro mō ero ſoſ habetiſ / q̄ veſtre ſozozꝝ ꝑaupcule. q̄ vti q̄ſ creatura eſt ⁊ factura dei v̄i ſummi ꝑnci piſ. Exclamāt fateor ⁊ ſtreꝑitū magnuz ve ſtriſ auribz ingerūt aduerſarij iſti. ſ. peccata mea. neq̄ ſibi obligatā aſſerunt / cū illa ꝑmi ſerim / ſintq̄ opa mea. ¶ Silere ſilere inſide les aduerſarij / vos reprobo ⁊ abnego. ꝑ vos eſt quia nimū decepta ſum ꝑniteo. Dece ꝑta ſum / nō de medietate iuſti ꝑꝑꝝ ſed i toto. Itēz igit atq̄ itēz doleo. vos fugio ⁊ male dico. iuſtumq̄ bellū aduerſus vos indico. In quo vtiq̄ bello mihi debent eſſe auxili o om̄iſ qui partē dei fouēt / eiꝝq̄ fideliter ſubie cti ſunt ⁊ ad fidelitatē tenent.

D
q

Utd q̄o gl'iosi milites dei aliud fa-
cere valeo dicite mihi. Si temera-
rie aliqd opata sū. si i aliquo excessi.
heu nō i vno tm̄. imo i mille millesies. n̄ ali-
nd mihi ē remediū q̄ sine fictōe penitere. at
q̄ in postez p̄cauere. et p̄ posse id profeq̄ qd̄
nouero vestro sil' / mco impator: i displicere.
Hoc aut̄ faciēdo / mihi vtiq̄ esse debet̄ con-
fortio / cū id fiat i honore illi' / quē tā singula-
rie diligis atq̄ honoraris. et id vtiq̄ pueniē-
ter facere poteritis. ¶ S; ne obijciis q̄ mi-
nus debito hos p̄sequor aduersarios. immo
sept̄ pdicit̄ existo / cū ill' rursus pacificēdo
et tractādo. illosq̄ humāter recipiēdo. amā-
do atq̄ honorādo. Ad hoc p̄fecta qd̄ dicaz
ignoro. Cessant oēs allegatōnes mee. igno-
minia. rubor: et confusio irruunt sup̄ faciē meā
In hoc me fateor: quictā esse et dignā omni
opprobrio. Nō itaq̄ nil aliud r̄deō / nisi
q̄ misericordiaz peto. Discordiam inquā et indul-
gentiā. gratiā et veniā. hoc satis sit. vobisq̄
hoc r̄sū sufficiat. Si ceteris a pugna fugio.
et ceteris reuertar / vester iubet impator: ne re-
pellar. Uex hec ē p̄ncipal' mee petitiōis cā-
vt v̄o p̄sidio sic munita sim / et talē i me susci-
piā animū / vt ammodo nō reuertar ad illi'
mei aduersarij sepediti. s. pcti' maledicti cō-
fortiū. q̄q̄ suis insidijs p̄missis et cautel' am-
pli' me nō derineat / aut vi q̄cūq̄ supet. Nō
vitiq̄ a debili. egrosa et p̄strata vltra vires eri-
get̄. Facile fateor: ē de me triū phū sumere p̄-
na sū ad deceptōes. Hec ē mea miseria. et qd̄
pl'ē / nō ea diligētia qua deberē / v̄m peto et
expecto subsidiū. imo in h̄ suis somnolēta de-
ses et t̄tēra. Et h̄ ē heu vnde summe doleo
quod nunc quero et deploro. hoc est / p̄ quo
vos deprecor. p̄ quo vestris aduoluo: pedibz
pro quo vestrā interpello gratiā et p̄sidium
posco / vt ex nunc sim robustior. magisq̄ sol-
licita ex toto corde ad vos i meis aggressibz
et aduersitatibus recurrere

In me opus est (o gl'iosi sancti dei)
m vestras diuitias. vestrā gloriā in ali-
quo diminui duz mihi succurritis.
Nihil a vobis peto preter kbū. et vt pro me
apud deuz quibus oportuna saluti mihi p̄-
ueniant dignas preces dirigatis. Nō arbi-
troz: taz angustā esse vestrā charitatē / vestrā
q̄ largitatē / vt hoc mihi denegatis. Incom-
pabilis quippe ē modica illa charitas (si vel
modica i me sit) ardentī illi fornaci v̄i amo-
ris. Et tamen nemo adeo mihi censet alien'
etiam si iudex vel gentilis. immo si patriis

aut matris occisor: cui corde sincero p̄ se aut
p̄ aliū pro se p̄ces ad dñm p̄ me fieri instāter
requēti / nō libēri anio acquiescerē. Quo igit̄
pacto pro me apud deū nō intercedetis: cuz
sim xpiana et vestra soroz in fide. et vos ad id
faciendū instāter interpelle. p̄sertiz cū vos
i nullo offenderim: Et si offendi / doleo et ve-
niā peto Cū p̄fecto talis ac tāta sit vestra di-
lectio tāq̄ ampla largitas et extēsa p̄sumi-
nō pōt vt qd̄ tā humiliter ac decēter peto mi-
hi recusētis. Qd̄ si feceritis / bene mihi vtiq̄
erit. qm̄ certa sum q̄ apud deū infallacit' im-
petrabitis quicqd̄ p̄ me petieritis. Cur em̄
veller ipse me vos deprecari / vestraq̄ oratōes
ad meā instantiā sicut incēsum dirigi in cō-
spectu suo / nisi vos duceret audicēdos: Nū-
q̄ vobis talē afferrer' confusio: vt vos vaci-
os a se repelleret. Que etiā esset illa vestra se-
licitas / si nō repleret' desideriū vestz i omi-
bus que expostulatis.

De hac p̄sumā amplius et dicā / q̄ de R
a us pos vestz et p̄ vestrā doctrinam
mandatū mihi dedit / vt ad ipsum et
ad vos sit meū refugiu in omnibz necessitati-
bus meis. Cū igit̄ hoc p̄ceperit deus / et sub
hac fiducia vos interpello. quo mō credi po-
terit q̄ vñ iubeat' alterū faciat. atq̄ ita mi-
hi nō succurratis: Iubet quippe p̄ vos ipsos
vt semp sit spes mea in suam bonitatē. et ita
vitiq̄ est. instantū vt etiā si me occidere volu-
erit / nihilomin' sperabo i ipm. nō igitur ob
aliud vult me ponere spem in suum auxiliū /
nisi quia vult suū et vestrū auxiliū petenti as-
sistere. Q. si mihi quis dixerit hoc intelligē-
duz esse dñm modo bona et sancta sit hec spes
mea / et nihil cōtra mandata eius admifero.
Deu me hoc est p̄ceptū. p̄pter qd̄ bonū ar-
bitroz ponere in dño deo spem meā. et ei' in-
niti auxiliū / vt videlicet suo munere mihi sit
p̄seuerātia in obseruātia mādatoz suoz. et
tandē in extremis inueniar in grā suā et i suo
seruitio. Et si nō p̄cedet' hec mihi grā intui-
tu precū meaz / saltē concedet' p̄pter diuinū
mandatū quo stimuloz ad petendū.

Considero insup q̄ si vestz quilibet
c vni' dici indultu seu remissioz impe-
trauerit / magnis abūdabo diuitijs
Dime aut̄ difficile ē ita impetrare. imo lon-
ge pl' q̄ petere p̄sumerez. qm̄ etsi magna
recipe nō merui. vestra tñ largitas (si vel
v̄ magna mihi tribuant'. sed et mea ingens
necessitas p̄sidium magnū efflagirat nō ali-
bi q̄ apud vos inuenienduz. ¶ Q. si q̄s di-

Secunda pars

perit hanc elynā bonis opibz et legitimis ad vos obsequijs esse mihi psequēdā. Rūdeo/ q̄ iaz eēt elemosyna quodāmodo vedita nō donata. q̄ suis tñ etiā id modicū honorē qd̄ vos interpellās meq; subijciēs et humiliās/ vobis impēdo. quodā iure postulat vt qdaz vicissitudine mihi succurrat. atq; ita nō in uanū spem meā atq; refugiu i vobis posuerim. ¶ Fateor quidē me nō p̄dignū ad vos hīe honorē et amorē/ sed debilis sum viribz et facultatibz inop. De modico autē modicū grate suscipiendū ē. Itaq; dū ero locupletior i donis spūalibz. abundāti⁹ et opulētiōri corde vos honorabo/ vos amabo. ¶ Dico in sup/ q̄ noui psonas aliquas absq; lris/ eta/ te etiā inuenes. quaz puerfatio ab vtero fuit in cāpis. q̄ nihilominus ex vehemēti affectu largiēdi alijs/ dū sibi nihil donandū adesse viderēt/ voluerunt id vasculū i quo sepeliri debuerāt i elemosynā p̄uerti. seq; nudas in terrā p̄ijci et exponi vermibz. fuit h̄ nobile testamentū. ¶ Si vna pua scintilla charitatis tantū op⁹ hīc deorsum valuit efficere/ tantā q; suscitare flāmā exterius ad subuētiōnē alterius/ quid queso esse debebit apud vestrā abundantissimā ardentissimāq; charitatem circa nos paupes. qualē emittet ille ignis flāmā. q̄le in sup op⁹ demōstrabit. ¶ Couerto p̄ terea p̄siderationē mētis ad illā vestrā charitātē atq; largitātē/ quā dū hac mortali vīa fungebamī/ erga paupes habuistis. vnde magnuz certissimūq; ausum p̄cipio ad vos interpellandū. sperans vtiq; mihi venire de sup auxiliū. Lū indubie nō diminuta sit p̄ gloriā vestrā charitas. imo inestimabilē aucta et p̄fecta. Et si em̄ vobis desit miseria/ misericordia tñ adest. cuz illi sitis p̄pinq̄ssime iūcti/ cui p̄p̄riū est parcere et misereri. ¶ Non sufficeret t̄ps nec lingua aut intelligētia illa numerare pietatis opa que vobis vīa suastis charitas erga paupes exercere. Que em̄ egritudo. miseria aut paupras inuasit hoies. cui mor nō esset p̄sidio. sanādo. succurrēdo. famē. sitim. algorē patiēdo/ vt alios pasceretis et reficeretis. Alter vestz seipm i seruū venū/ dāuit/ vt filiū paupis vidue de manibz hostium liberaret. Alter se mortis piculo p̄misit/ vt hinc aliū eriperet. Alter diuisit vestē qua indutus erat hyeme p̄funda vt aliū nudum hinc tegetet. Alij nec metu mortis imminētis a pietate sepulture mortuoz aut visitatione captiuoz retrahi potuerunt. Alij tanto gratie p̄uilegio donati sunt/ vt etiā vīa functi d̄

suis corporibz oleū ministrēt sanādis egritudinibz oportunū. Hec autē q̄ loquor/ nō nisi corpalibz defectibz subleuādis deservit. q̄s reuera incompatibiliter superant anime spūales indigētie ac necessitates. tanto illis piculiosiores/ quanto corpi mortali p̄mīnet aīa immortalis/ et mors eterna magis timēda ē q̄ tēporalis et t̄sitoria. Lū igit̄ nihil vestrē charitati iā dep̄erit/ imo multuz ac creuerit p̄fectōis/ quāto magis nūc q̄ tūc succurretis. Succurretis in quā mihi vos instātī in tāta necessitate req̄rētī. p̄sertim cuz de his meis sit ad vos obsecratio. q̄ longe pl⁹ diuinū honorē ac vestrā laudē p̄cernūt q̄ quilibet corporū subuētiō. ¶ Et vere ita ē q̄ etiā in carne viuetes/ maiore longe charitatē ad salutē aliorum demōstrastis q̄ lingua sufficiat exp̄mere. Nec etiā quālibet acerbissimā penā/ aut mortis qd̄cūq; horrēdū gen⁹ phorruistis dū in medijs tormentis constāter verbū fidei salutaris p̄dicabatis/ ad illuminandū eos q̄ i tenebris idolatrie sedebant/ ad dirigēdū pedes eoz in viā pacis. Deu gloriosissimi sancti. iam nec vos mori oportet. nec h̄mōi p̄secutores et tormenta p̄peti/ ad mihi auxiliū ferendū. ad me sanandū. ad me illuminandū. ad me deniq; dirigēdū per tramitem virtutum. nec aliud circa hoc peto nisi vt t̄m̄mo/ do senserit̄ vel dñm orauerit̄/ vt ita fiat quē admodū fieri desidero. et tūc absq; dubio fuerit. si quidē nihil vobis denegandū arbitror a patre misericordiaz. Mala quidē sum fateor/ et vicijs vndiq; irrecita. id enim heu nimis experior. Sed deo p̄egente nō vos p̄secuta sum. nō vos morti tradidi. et nihilominus etiā p̄ his qui vos p̄sequant̄/ etiā in medijs tormentis dum adhuc essetis hic sup̄stites orare consueuistis. quanto magis nūc ab his p̄secutoribus immunes/ p̄ me nihil hoz conscia dep̄cari curabitis. Lōdona te mihi obsecro nimū forsan p̄sumenti et magna exaltātī. Verito em̄ inquam mihi vos humiliter ac deuote dep̄canti/ adertis adiutores atq; oratores. qui iā tūc in gloria refidetis/ cum etiā vestrā reculantibz ac spernētibz p̄sidia/ vosq; atrociter insequētibz/ voluistis adesse p̄p̄cij.

Loquitur anīa inimicis eā in desperationē inducere volentibz
Ecedite a me recedite inimici. et vobis silentiuz indicite. Dicitis em̄ qz frustra sanctos iploro. fru

stra leuo in eos oculos meos. quoniam de numero sum reproborum. et eterno dei iudicio damnato obnoxia. atque ob id sancti dei oēs diuinā sup̄ h̄ voluntatē cognoscētes / nulli⁹ momēti me reputāt. et meas p̄ces aure surda suscipiūt. O mēdaces atque infideles hostes. q̄s vos sup̄ h̄ certiores fecit: Certa quidē hec d̄ vobis sn̄ia. qm̄ irreuocabil̄ dāna t̄d̄i traditi estis. Circa me certe nō ita ē. qm̄ si mēdānare de⁹ voluisset / iā dudū id facere potuisset. si quidē id dudū demerui / nisi misericōdia ei⁹ puenisset me. Si etiā me damnatiōni tradendum decreuisset / mīme mihi suo munere h̄ rāuehētes adesse penitēdi desiderū / suūq; patrociniū medijs sc̄toꝝ suoz̄ intercessionib; implorandi Scio p̄fecto q̄cquid vos hostes iniqui dixerit / me nūc in ea adhuc vita subsistere in q̄ mihi facultas ē meā deo p̄picio salutē opari. Nec id mihi dubito futurū / si i toto corde scrutata fuero mādāta ei⁹ Scio insup̄ id me suo munere et suoz̄ sc̄toꝝ p̄fidijs hoc posse adimplere. ¶ Sinite igit̄ hostes nequissimi ampl̄ ita me ad desperationē p̄sequi. qz mīme p̄u alebitis. ¶ Et qd̄ amplius ē / q̄cquid i futurū circa me facere d̄i spofuerit. sua em̄ sum / qua p̄ suo vti p̄t libi to. institui nihilominus q̄ diu gr̄a. t̄ps et facultas ad hoc aderūt / ip̄m diligere optimū qz ac iustissimū iudicare / qd̄ vos ipsi oēs inimici vestra in malo impediēte obstinatiōe minime facere valetis. in quo vtiq; v̄i stat⁹ deterior extat p̄ditio / cum ille vobis e d̄io sit cui p̄p̄riū ē eē summū bonū. illūq; iustū ac crudelissimū cēseat / quē stat eē iustissimū ac p̄ssimū. Absit igit̄ vt vobis similis fiā. Cur em̄ salui fieri nō valet / nisi qz indulgētiā postulare nō vult. Nō itaq; sic faciā / immo incessantē indulgētiā petā et req̄raz. Ipse etiā mihi mādātū dedit / vt spes i suo reponā auxilio. qd̄ mīme faceret si me statuisset p̄dēnare. Cur q̄so mihi bone voluntatis p̄beret initiū / cui p̄lemētū dare nō veller? Cur me ad meditationē sui / insup̄ et ad sui cult⁹ desiderū p̄moneret / si nō id me semp vsq; i fines veller esse facturam. Idcirco scitote fallaces inimici / illi potius q̄ vobis fidē adhibebo. nec ab inuocatione sui patrociniū vllatenus deficiā. Discedite itaq; hinc / et mala v̄ra hora huc veneritis et ad vestrā confusionē / me sinite mee orationi dare finē. Nec em̄ a p̄spectu sc̄toꝝ quibus assisto nūc abibo / donec signo aliquo certo mihi innotuerit me fore expanditā. Qd̄ vtiq; signū nō aliū de certi⁹ su

mendū arbitro: q̄ si in profunda hūilitate meos defect⁹ meiq; paup̄tates recognosca. et ex toto corde illis intercedētib; in d̄no habuero fiduciā. Qz si millesies me seduxerit ac deiecerit / millesies resurgā. qz mihi semper aderit apta gratie porta. Illos i desperationē adducite / qui diuinā bonitatem ignorant et sanctorū potentia. vel etiā q̄ eos erorare vel negligūt v̄l p̄tēnūt. Frustrati quippe estis (faucte d̄no) vestrā intentione circa me. nec opus ē vt mihi mea peccata p̄memoretis / inferētes hinc me celestib; p̄m̄is esse penit⁹ indignā. Id etem̄ scio. Sed scio q̄ p̄ ille meus pater ih̄s x̄ps meū debituz soluit. et mea oīa quoniescūq; mihi displicuerint de leuit p̄ctā. mihiq; suo p̄ciosissimo sanguine / celeste regnū lucrificet et emit. et hoc titulo et nullo alio / possessionē hui⁹ regni p̄stolor sic et olim ab illo gl̄ioso beato Bernardo i sua visione responsū accepistis.

Adhuc loquitur anima inimicis volentibus eā in desperationē inducere / et respondet eis.

¶ Quid dicitis adhuc fallaces atq; infideles hostes. Dicitis hāc meā spem temeritatē quandā esse ac p̄sumptōz. qm̄ nō ē homo viuens sup̄ terrā quantūcūq; etiā grauis p̄ctōz. qui nō se confidat saluandū. Sed plurima eoz̄ restāt que stultus nō excogitat. Dicitis insuper multos vos in me cernere defect⁹. quos mīme discerno. meq; obseruatis vsq; in finē / cū me sic inuadere atq; circūuenire p̄ponit / vt paz mihi p̄desse possit hec spes mea. quā p̄sumptuosā temeritatē appellatis / cū illius regis legē minime obseruē. vñ spero auxiliū. ¶ Nec p̄fecto p̄ hūc modū me deq̄ciet a spe bona. Nequā ac desp̄ati. Nō qd̄ dico mihi hāc adesse fiduciā vt absq; obseruātia diuine legis saluari p̄sumaz. Esset hec indubie non spes / sed p̄sumptuosā temeritas Hm̄oi sunt q̄ plures / qui sine penitētia et correctione male vite deū eos saluaturū arbitrant / dicētes nō ideo eos deū fecisse vt cōdemnet. Absit vt sic spem meā instituas. qn̄ immo summe cupio in meli⁹ reformari et legē totā adimplere. sine qua impossibile eē scio me saluari. Ad id aut̄ faciendū mihi p̄fido p̄stari vires a d̄no. et suoz̄ sanctorū suffragijs ¶ Et q̄uis iam ignorem an sim in gratia vel non / aut si in ea p̄manebo / spero nihilominus q̄ deus tandē meas illuminabit te

Secunda pars

nebras ad dijudicandū illos i me defect^o q̄
bus forsan ad p̄sens a gratia dei sum aliena
Idq; ip̄m quotidie de p̄cor / vt sic de tenebr̄s
meis lumē faciat splēdescere / q̄ inimicis tā
dē dicere nō incumbat. Nos eā p̄strauimus
nos eā sup̄animus. Ip̄m insup̄ instārius ex
oro / vt me istrūat quo pacto legitima seu in
regra p̄fessione. vel quōlibz aliter a peccatis
quibz forsan ignorās suz irretita / liberari va
leam. ¶ Et quidē videris qualiter ego frequē
ter me ipsam p̄paro / vt scia qd m̄sura sum i il
la extrema hora mortis qm̄ sum a corp̄emig
tura. ⁊ ad id sciendū sume anbelo. Sit igit̄
hec vobis mea m̄sio / videlicet q̄ celestiu bo
noz retributionē peto sub titulo ⁊ i spe mei
gl̄iosi redēptoris Jesu xpi / q̄ mihi ius in ill
vēdicauit. ⁊ ob id suā mihi imp̄iri misericor
diā p̄cor / q̄ in p̄mis a p̄ctis meis ex mera sua
gr̄a suā auertat faciē. ⁊ oēs meas deleat iniq̄
tates. ⁊ exinde me faciat sue legis factricez ⁊
mādatoz eius. ¶ Scitis nehic q̄cōz dicere?
Quid ad hec m̄debitis o vos inimici imor
tales / q̄ vestr̄ fraudibz male me deterrere sat
agitis: quid vobis amplius restat replican
duz? Si de^o p̄ me / q̄s p̄tra me? Quis me ac
culabit: q̄s me p̄denabit? Non vos p̄fecto
torozes / nullā nisi quāta vob̄ p̄missa ē diuī
t̄ h̄ntes p̄rātē. Discēditē igit̄ cū oī v̄za p̄fusi
one ⁊ ignominia. ¶ Reuertar ad vos gl̄iosos
celestis curie sc̄tōs / ex quo his respondi p̄di
tozibz inimicis / qui p̄cipue i p̄spectu v̄ro mi
hi p̄tinuas parāt insidias / me q̄ ad p̄nt im
pediētes atq; impugnātes. Nō p̄fecto vos i
hoc venerant. Nūquid nō ero dū vestr̄ asto
p̄spectibus vestra autoritate p̄tecta? Nūci^o
erā in medijs hostibz tutus erit. nūc autem
hos cernitis p̄fidos hostes. ad meā que vo
bis velut nūcia dirigitur dirimenda; lace
radāq; orationē. nūc meq; deorsum de padē
so velle p̄cipitare. Omni igit̄ iure illos odio
habebit̄. nec eos audiet̄ aduersus me / seu
aduersus meā deuotā orōem vociferantes.
vos in quā h̄ vidētes ac p̄spiciētes / ⁊ si non
alia subesset vobis cā mihi miserēdi pauperi
v̄ze sorori / iā diutius vos de p̄cati / q̄s illoz
sp̄retus rōnabilis ⁊ gaudij subtractio. quod
v̄tiq; me vos repellētes. eis afferretis. pote
ritis nihilomin^o et debet̄ meo videre me
exaudire. ac replere mee indigētie sacuz. ab
v̄bertate elemosynaz vestr̄az / vt sic cuz gau
dio ⁊ p̄fectu ad patris mei celest̄ honozes et
ad vestrā laudē ⁊ gl̄iam insup̄ ⁊ inimicoz ve
• stroz p̄fusione. reuertar a vobis exaudita

Oratio pro aliis vi

uis ⁊ mortuis / sup hoc verbo. Orate p̄ inui
cē vt saluemini.

e Sto q̄ ego a deo p̄dita sum ac de x̄
iecta vt p̄ me nullā el̄ynā valeam
aut debeā meo q̄stu ipetrare. sup
plico saltē nemea miseria fiat nocum̄to cete
ris paup̄ibz magni hospital̄ h̄ m̄di ac carce
ris purgatozū q̄s questuo ⁊ p̄ q̄b̄ in p̄pello.
Sat̄ q̄ppe / imo nimis magna ē mea p̄ me
miseria. absq; h̄ q̄ ceter̄ sum detrim̄to. ⁊ ce
teri sat̄ abūdeq; sua torq̄nt̄ iopia absq; h̄ q̄
mea eis isesta sit. dū mihi iā ex officio icūbit
h̄mōi p̄ eis q̄stū facere. aut q̄ p̄ eos ad h̄ suz
d̄putata aut req̄sita aut rogata. aut q̄ ob id
aliq̄ recepi p̄palia. aut q̄ mihi sāguie iūcti se
aut q̄ dū eis vires suppetūt / sile mihi b̄nifi
ciū impēdūt. ¶ Clerer p̄fecto p̄ his sp̄iales
el̄ynas n̄ postulare fm̄ coz idigētiā q̄ m̄l̄tū
certe sūt miserabiles. Et haud dubie n̄ potit
el̄yna illic inuict̄ accedere. q̄ ⁊ si n̄ huic sal
tē alit̄ p̄ueniet. Nō ē paūpras. ifirmitas mo
lestia v̄l afflictō / q̄ n̄ iueniat i h̄ hospitali / at
q̄ i p̄fato carcere dirissimo. Quidā nāq; ar
dētissima febre luxurie correpti / a deo vehe
mētē cruciat̄ / vt nec ad momētūz / relidere aut
q̄lescere possint. Alij auaricie idropisi turgē
tes indefinēt sitiūt. Alij torpōz ⁊ accēdie pu
trescūt lep̄. Alij velut canes furiosi / iurgūs
ac detractōibz p̄strepūt. Alios porcina defe
dat crapula. Illos ira v̄dicādiz feruor isa
nire facit. Hos inanis gl̄ia tumescere. Ali
os absq; inēmissiōe torq̄nt̄ inuidia. ita vt nec
alteri^o p̄spa patiēter cernere sinat. H̄ hic au
res ip̄ias. Ille cecos h̄z oculos. Ceteris cor
guie laborat. Pl̄im̄ nec vnū mebz validū
ē. Sūt q̄ p̄ malā famā v̄ndiq; feridi sūt. Et
vt breui sermone multa q̄ ad plenū exp̄m̄
p̄nt amplectamur / nemo ē q̄ nō alicui subia
ceat indigētie aut miserie. hic q̄des plus. ille
aūt min^o. Quantū s̄o ad eos q̄ carceri pur
gatozū mancipati sunt / res ipsa patula ē. pe
na seipsaz manifestat. Sūt nihilominus hi
deo ac sue familie dilecti / post breue t̄pis inē
uallū filij regis i gl̄ia coronādi. ac p̄inde me
rito eis el̄yna impēdēda ē. Et cū p̄ seipsis
mēdicare nequeāt / ego paup̄cula i ceteris ex
p̄passione moueor ⁊ impelloz (vt iā dicit) pro
eis mēdicare / etiā si nihil hic sim ⁊ modi p̄ce
ptura. offero igit̄ saccū mee mēdicat̄is vob̄
opulētissimis el̄ynarijs. iponatz largā mu
nera h̄mōi infirmis ac captiuis erogāda ac

distribuēda. vbi tam euidentē inuēta ē necessitas. Est pfecto paupras nō ficta. nec em̄ ē paupras alia que pauprati peccari valeat cōparari. Plures quidē veltz o gl'iosissimi s̄cti dei experimento didicerūt qd̄ nūc dico. ne igit̄ me vacuā remiseritis a conspectu vestro/que tā iusto titulo ⁊ in tanta necessitate vos interpellare compelloz.

Oratio ad dominū

Ihm xpm ⁊ ad gloriosam virginem.

yo

Certa spes ac finale refugiū aīa/rū Iesu xpe redēptor noster. ⁊ tu virgo sua mater gl'iosissima. Et si ego paupcula apd̄ ceteros oēs scōs el'yna gratiē fraudarer /repulsamq; ab illis om̄ib; paterer. p̄fiderē nihilominus ad huc i excellēti supabūdantia vestre dulcedinis. misericōdie atq; largitatis vestre bonitatis immense. In vobis siquidē duob; ⁊ p vos celebratū est atq; pfectuz noster redēptionis opus. datiq; estis ac sp̄aliter ex officio deputati ad ferendū opē miseris/ ⁊ recōcilianduz p̄ctōres. q̄ si vtiq; nō fuissent/ nec tu dñe ihu xpe hūanitatē suscepisses. nec tu dña gl'iosa fuisses effecta mī dei. Sic sane repio meū q̄ dē carne frat̄r/ meū eē deū ac meū iudicem. In sup ⁊ meā sororē optimā illi' qdē iudicis matrē meā p̄spicio factā aduocatā ac p̄tēcē In his diues sū cū in meīpa sim paupria Apud hos quelibet necessaria mihi atq; optuna copiose repire valeo. q̄ vtiq; nihil vtile ac salutare mihi denegabūt. Nō egrediet̄ pfecto extra portā mee mēorie/ si nō pus p̄tes sue dulcedis ac bonitatis gustauero. At ego qdē inter hec duo tā tuta p̄sidia collocata q̄ pacto deficiā. cur nō sp̄abo? Cur diffidā? p̄ferim si nō ab eis abiero. si nō mea ignauia eorū fecero lōge a me auxiliū? Et h̄ vtiq; est. p̄ q̄ nūc instanter vos deprecor. vos exoro. vos inquā talē matrē talēq; filiū/ q̄ me talib; tanq; solidis bone sp̄ei vincul' vobis iūgi cōnectis voluistis/ vt vestra p̄tegēte gr̄a nunq; a vobis valeā separi. si tū i nouissimo suspirio mortis in hac spe ⁊ gratia repra fuero.

Alia oratio ad dominū

Ihm xpm ⁊ gl'iosam virginē

De inconsultā. desidē atq; infelicē. qua temeritate frequēter ab illa mei p̄ris Iesu christi/ ac mee matris tuta p̄tectione/ me subtra bere andeo? Cur euagor: p̄ amaras volupta

tes/ ⁊ p̄ piculosos riuos magni but' mundi maris? Quid alibi tā studiole p̄quiro /quod longe abundantius tutiusq; hic paratū inuenio. diuitias. honores. sapientiā. voluptatē? Cur nō expauesco/ ne dies mortis in eo statu me p̄occupet/ in quo meo destituta p̄sidio/ vadā p̄ceps i pfundū inferni vbi nulla est redēptio. Cur recuso? cur negligo? in corp̄ societate p̄ sanctā meditationē versari/ quorū solo p̄sidio p̄stat om̄e bonū adipisci/ malq; vniuersa posse vitari Magna quippe ē hec i gratitudo. magna insup̄ inertia. imo verius horreda quedā miseria hoc mihi semp̄ duz venire voluero/ paratū refugiū auxiliūq; nō recognoscere. Uex o dulcissime pater Iesu xpe/ ac benignissima mater ego Maria/ ouis illa sum que sepe nimis errās pdita est. Sū ⁊ illa fatuella desidiosa errabūda filia/ que nō nisi tracta ⁊ coacta vult p̄ vias rectas incedere. Assumite igit̄ illi' manuz ⁊ tene. nec eā suo dereliqueritis regimini. qm̄ sic cito iret in pditionē.

Hic loquitur anima

in tribulatione existens ad sui consolatiōē ⁊ patientiam/ plurimos tribulationis fructus sibi cōmemorans.

Prīme venerit mea gratiosa dña ⁊ tribulatio ⁊ cū gaudio et affectu bono suscepta sit. Deus quidē pater optim' ⁊ te misit ad me non dubito. Te ergo equissimo iure benigne/ letatēq; debeo suscipere ⁊ nō indecēter tractare aut repellere p̄ impatientiaz/ tibi aut iniuriā irrogādo/ aut aduersus te improbe murmurādo. Erraui fateor. venis ad me iustā penā acceptura Inspiciēs sū ac ignara. veis me istructura. Despara sū ac sedata. ad deorādū ac mūdādū me aduenis. In deuiuz p̄pero/ accedis ad dirigendū. Dormem eter nā denerui. ad liberādū me festinas. Grauib; opp̄ssa sum. debitis releuare me p̄tēdis Elōgavi me a facie p̄ris mei ihu xpi. ad me illi denuo apporimādū recōciliādūq; huc p̄fecta es. Cū his q̄ me oderūt ⁊ occidere q̄rūt tñj p̄fortiū. hinc me venis eripe. Hunc pene excecata sum ⁊ surda. nūmūq; mollis ⁊ lassā in omnibus mēbris meis facta. venisti salutē ac robuz largitura. Fiat igit̄ in me ac de me ad plenū fm̄ institutū vestri bñplaciti iuxta mādātū ⁊ p̄missionē optimi patris mei. Hās ago illi millefimas qui nō vt ego illū frequēter ita me neglexit. q̄ me nolens p̄

Secunda pars

dere. p. t. me velut filiā dilectāz vīrat. q̄ nec digna sum ad suā gratiā vocari. que potius mortē merui q̄ aliam quālibet disciplinā. ⁊ potius horrendā gehennā q̄ paternā ac mā suētā correptionē. ¶ Verū te vnū dep̄cor (o mea venerāda domīa) vt ea circa me cōmīssione quā a deo nō quāz ab hoste suscepisti/fungaris. Quāz tuā pro mēsurā mee fragilitatis mitiges disciplinā. nō me supra q̄ ferre valebo grauius affligēs. Quo nō obstantē volo vt nec clamor/nec gemitus/nec acc̄ nec signū quōlibet ī me displicētē/aut amaritudīs/aut indignatōis/te retrahāt quo mīnus dulcissimi mei patris iussione/de me et sup me quantū sufficit impleas. Longe em̄ melius me nouit qd̄ mibi expediat. fiat itaqz vt instituit. ⁊ sua nō mea volūtas impleatur. Quantūcūqz mibi grauis extiterit dolor etiā/si ferra/si ignes/si s̄bera. si vulnera disposuerit/fiat volūtas eius. tantūmodo me in suā suscipiat filiā. mibiqz sociāz faciat tuā sororē patientiā. sine qua vtiqz nīmīuz dura es ⁊ min⁹ accepta. Ita si fiat mibi/pfecto satis erit. nec aliā erga me peto clementiam. nīmīū sane dura nīmīūqz dura mibi foret illa clemētia/q̄ me ad breuissimi t̄p̄is morā/sustineret hui⁹ seculi abuti voluptatibz. atqz in stercore meo volutari ac putrescere/donec ī momēto infernalibz cambus traderer deuorāda. illic mortura sine fine. Lōge fiat a me talis clemētia talisqz miscdia. Tibi igit̄ magistra optima parere recusem/tuā equanimiter ferens disciplinā. tuāz pcussionē. tuā quantūlibet durā correctionē. Tolerare quippe oportet mala p̄sentia/vt potiora tandē obtineant. Nā ⁊ pater meus Ihs ch̄rist⁹ ab hoc seculo nō migravit absqz dura admodū pena. sed nec eius mater dulcissima. Que ergo suz vt hic imūnis euadā? nō ē hoc pfecto postulandū. ¶ Qd̄ venerāda magistra ⁊ dñā/dicito (si libuerit) ac denūcia patri meo/in quāta nūc afflictōe detēta sū. quā penā ac pressurā sustineo/quatin⁹ sue misereatur paup̄i filie. fragili atqz imbecilli. plene angustiaz ⁊ tormentoz. ploratuum ⁊ gemituum. Quāz ppter suā bonitatē immēsiā ī his tormentis mibi miscdiam impēdat. repiens ī me bonūz aliquod qd̄ remuneret. Vides nēpe propter vehementiā doloris/nec pueniēter orare. nec ad deū meū mentē meā dirigere posse. ¶ S; vt vos piissimī curatores curie patris mei p̄fati ⁊ p̄sertim tu benignissī/ma mater miscdie dic̄ sep̄dicto patri meo iā

fatis esse. postula mibi pacē ⁊ reconciliatōz/vt tui honoris ac precū tuaz intuitu /conso lationē aliquā experiar atqz alleviationē ab his q̄bus nūc p̄mor flagellis. sicut d̄ his pueris qui scholastic⁹ incumbūt disciplinis fieri solituz est. Exhibete mibi ad instar illius pie matris/que suā filiaz eripit de manibus patris eā verberātis. Nequā inimici/veroꝝ ne in meis verberibz rideatis eo mō quo de his insolētibz pueris rideri solet. q̄ pro suis penulātis ī scholis verberant/dicēdo. ne pecceris. qm̄ bñ meruerit. Ne pctm̄ veni bi. qz me tormētis hmōi tradidisti. Infelice illa hora qua me ad patris mei offensā induxisti. Initio q̄ppe mibi vultū ostēdebas bilare. teqz placitū ac humanūz mibi simulabas. sed heu grauius nimis tua cauda pungitiua ē ac amara. Quō igit̄ tibi amplius fidē dabo? Cur te n̄ toto conatu derestabor? Nunqz ita ad me reuerti valeas. nunqz mibi te videre concessum sit.

Adhuc loquitur anima tribulationi ⁊ gratulando ei.

Tribulatio/si p̄ bec flagella tuta sim/ac ab illa morte horrenda se uissimāqz facta imūnis/si p̄ bec ius hereditatis p̄ne qd̄ iā p̄diderā recupero. ⁊ (qd̄ longe melius ē) si p̄ bec ad grām mei p̄ris reuertor. atqz hinc mea naualescat p̄mia. p̄fecto mibi optime ē Conabor tñ ampli⁹ huiuscemodi facin⁹ nullaten⁹ admittere. ignorās certe an vice altera meū tā miscditer agere⁹ vt nūc actū ē. ¶ Qd̄ m̄gra tribulatio/exq̄ mibi mūdanas subtrahis p̄solatōes ac societates/nec mibi possibile absqz aliq̄ p̄solatōe viuere. Lōcede mibi vl̄ alterā aliquā p̄solatōem ad supportādū tuas afflictōes atqz tormēta. Fac me illi⁹ dulcedis p̄cipē/quā (sm̄ p̄phete s̄bū) de seruat ⁊ abscedit his q̄ timent ⁊ diligunt eū. p̄ quā dulce dīnez beat⁹ Stephan⁹ suos nihil estimabat lapidatores. B̄tā Agatha ad carcerē tanqz ad nuptias p̄perabat. Apli in s̄beribz eruntabāt. Sctūs Paul⁹ dicebat se lib̄ter glia/ri ī infirmitatibz suis. ⁊ ita fuit de alijs q̄bus libet sc̄tis. ¶ Qd̄ dico ego insipies ⁊ incon sulta/qd̄ dico? Cur ampli⁹ velim meū q̄rere solatiū. Hec ē em̄ glia dei/vt iusticia ei⁹ impleat. qd̄ vtiqz sit dū tribulatiōz ac tristitiaz patior p̄ prauis ac ignominiosis voluptatibus/q̄bus p̄ter dei nutū ac mādatū frequēter fruius sum. Decēt⁹ itaqz ē ac rōnabil⁹

ut dei voluntas impleat me verberas et corripias. Quod de mea vanitate solationem accipiam. In his itaque mea sit solatio ut pater meus mihi pacat sit atque in me pacet iusticia se osculari faciat te mediante magna mea tribulatione. Per te insuper illi silis facta sum / quod replet est dolore et angustia in sua benedicta passione. Debet itaque hi et plures alii perfecti quos adducis sufficere ad congratulandum tunc presentie. longa nimirum expectando illud excellentissimum regnum celestis patrii. ad quod per te intrandum est. Non dum quod de tempore est perceptionis premii huius. Preteritum siquidem labor antecedet. non labor est patrii. Fiat itaque voluntas tua.

Meditatio anime ad re
cognoscendum dei beneficia / et ad se excitandum. ad gratias reddendas deo

Paccat tibi domine deus omnipotens et pater gloriose. placeat tibi ut ea cognosca et commemorare bona que mihi quotidie tribuis. Ingratitudo enim atque inconsideratio beneficiorum tibi sume displicet. optimorum iure nobis quodque vis tuorum bonorum utilitate afferri. tibi autem honorem et gloria. Ita igitur sit domine. preserva me ab illa tanta reprehensibili ambitione qua tuas volui furari gloria. illaque mihi ascribere. Hoc enim facies dum gloria que in tua cedit sorte / mihi vellere tollere atque usurpare. iusta vicissitudine utilitate omnem que in mea parte accederet amittere. Lucifer ille de altissimis cadens ad ima. mihi exemplo est ne ita presumas. sicut et superbus ille phariseus. heu misera quod habere valeo quod ex te non accipiam. Cur igitur hinc me ipsam glorificabo? Cur hinc honorari desiderabo? Cur ceteros quibus homini dona non assunt / preternam? Ausere domine hanc a me stultam ac temerariam arrogantiam. sit itaque tua gloria tota tua. Sed ad tua me peruerto beneficia. atque in presentibus hec in natura considero. ubi anaduerto quod si celum tale / solem tale ac lunam ac tale universum quale est hoc in quo nunc posita sum / propter me sola ac meum amorem instituissem / si stuporem ducerem ois creatura hoc audiens atque diceret. hec est illa a deo precipue dilecta / propter quam tanta magna ac preciosa dona ista creavit. Constat nihilominus / quod etiam in hoc casu male aliorum quod rulliber mihi adesse sortium quos in solitudine relinqui. nec etiam si in mea foret optione velles alios homines aliasque bestias et aves huic mundo deesse. in eorum non vivere / eorum mecum non vni / dum illorum careria mihi nulli esset profectui.

quam absque sortio minus iocunda minusque gratia est cuiuslibet boni possessio. Unum me tibi hic magis obstrictam. precipio quod sic me in hoc mundo statuis / quos si mihi soli illum deseruire fecisses. Apparet igitur quantum me dilexeris / tales mihi mundum tribues ac meo depuras vitam. Insuper si euentu aliquo ratione atque intelligentia proorsus essem destituta. et hec in me tam preciosa nature dona / suffragio medicine / aut alio quolibet modo quis in integrum repararet. Nonne hinc me infelicem multum reputares / nec non illi qui hoc mihi impedisset beneficium / me censere vehementer obligata. Et tunc longe precario ac melior est mea conditio / dum hec tuo dono suscepta integra conservo / quos si depedita alium de recuperato. Idem de ceteris omnibus meis corporis membris sentio. Et generaliter de omnibus in me bonis ex dono creatoris acceptis. Et tunc gratie dona longe his maiora sunt ac portiora. Quis ea que numeravi nature dona / mereant abundanter tibi gratias reddere. et a nobis diligere. et a nobis honorari. in hoc tibi reddendo quod tuum est. Non quod bonorum nostrorum egeas / sed quod sic fieri voluisti et disposuisti ad nostram utilitatem ad tuam gloriam. Super hec tam omnia mihi tales superdidisti gratias ut te possim habere in patre singulare / et tanquam legitima filia totius tue hereditatis fieri particeps. atque in tua gloria gloriose regnare participiter. Sed et postquam per hoc patres hanc suo demerito perdidit hereditatem. Tu illam mihi per lauacrum regenerationis restituisti. meque voluisti de tua fieri singulari familia in lege tua christiana. Que sunt domine opera mea aut merita ut mihi post sic perditam hereditatem hoc tam singulare tamque excellens munus largiri volueris / ad illius denuo perceptionem misericorditer me reuocans pre ceteris illis omnibus que veram fidem non habent. tui ac tue veritatis noticia careres et sine baptismo ab hoc seculo decedentes. Est profecto hec vna singularis et mera gratia vni tibi soli merito gloria donata est. Hic versat opus mee redemptionis in quo longe plus quam in mea creatore laborasti / dum usque ad mortem acerbissime sufferentiam militasti. Quod qualem gratiam. Quod quale dilectionem. pro me ipsa exhorrescere quod pro me deus meus pati dignatus est. Si tua in terris conversationem memorare velim. a tempore perceptionis incipiens usque ad horam ascensionis in celum. nihil preter euidetiam in compabilis dilectionis ac supmirabilis dignationis signa reperiam erga me indignam atque miserabilem. Et postquam resuscitata sum per

Bb

Secunda pars

gratiā regeneratōis baptismalis / heu quō-
tiens iterato gladio peccati me morti reddi-
di obnoxia? Quoties te meū patrē ac bene-
factorē offendi. te meū supremū iudicē / qui
me in momēto potes ī profundū inferni p̄ci-
pitare / sicut p̄cipitasti lucifery & angelos et
tanta p̄fectione institutos / sicut & plurimos
alios peccatores quibus nō dedisti spaciu
aut animū penitēdi / aut veniā p̄cipiēdi. sed
eos irremediabiliter p̄demnasti. hic quidē ī
crimine dep̄hendēs / & mox horribili patibu-
lo infernali tradens suspēdendos. Virum
quippe est si aliud quicq̄s facere voluero / q̄s
tibi regratiari / q̄s tibi seruire / q̄s te honorare
Et ego nōnunq̄s te offendere audeo male tu-
is vtendo donis / & quod omnē supat offen-
sam / inde tibi etiā aliquādo bellū mouendo
Sed & sup̄ hec vt mihi semp̄ cura morbi pa-
rata sit / penitētie salutare tribuisti sacramen-
tū. Et ad me tibi recōciliandū ac veniā
impetrandū / tuos sanctos p̄ me fieri orato-
res voluisti. & ad eos esse recurrendū. qd̄ vt
q̄s est mirande dilectionis signū / dū illos tu-
os amicos p̄cipuos p̄ me dignaris interces-
sores fieri que mortē merui millesies. & p̄ci-
pue illā tuā gloriosissimā matrē / meā institui-
is aduocatā ac mediatricē. & quod amplius
est. mihi p̄cipis / vt in te ac tuū p̄sidiū spem
meā atq̄s fiduciā totam reponā. Vere inexcogitabilis est hec gratia quāz mihi p̄stas /
istaq̄z dilectio quā mihi insinuas / talis ac tā-
tus dñs tali miserabili. talis iudex tali pec-
catrici. talis maiestas tali vilitati. talis felici-
tas tali infelicitati. Quid de illa dicā splen-
dida atq̄s opulenta scripture sacre mēsa / in q̄
me suauiter reficis. vbi p̄picias & salubrē ad-
uersus omnē morbiū inuenio medicinā. vbi
tota est dulcedo. & p̄ mea cōsolatione suauis-
simus sapor. Nec silentio p̄tereūda est spe-
ciosa illa tuoz angelozuz custodia / mihi tua
dignatione impēsa. ad me dirigendū et p̄du-
cendū in viā hac tenebrosa squalētīq̄z deser-
to ad mihi consulendū & auxiliandū in neces-
sitatibus meis. ad me potēter p̄regendū cō-
tra terribiles illos ac feros canes infernales
ne me deuorent. aut suis circūueniāt fraudi-
bus. ac p̄uersa subtilitate qua pleni admo-
dū errāt. Quo mō igit̄ illis resisterē ego sola
ignorans atq̄s infirma / nisi illius tue p̄fate
custodie adesset p̄sidiū? Certe nequaq̄s pos-
sem. Demū quis ore p̄ferre poterit / aut cor-
de cogitare magnā illam tuā gratiā / qua ad
p̄ceptionē sanctissime eucharistie me digna-

ris admittere / vbi tua corporalis adest p̄fen-
tia. vbi assunt & ministrantes angeli. vbi de-
uoraz mentū potentissimuz inuenit nutri-
mentū. vbi tua passio amāissima cōmemo-
rat. vbi deniq̄z patri omnipotēti deo nostre
redemptionis ac purificationis offertur sa-
crificiū. Deu pater mi dulcissime. heu be-
nefactor singularis. heu in quā atq̄z millese-
es. Deu mihi tue miserabili creature q̄ pro
his donis immēsis. pro his gratie excellen-
tissimis muneribz / dicim tibi malū pro bo-
no repēdo. p̄ gratia ingratiudinē. p̄ hono-
re p̄niciū. p̄ b̄nficio nullū seruitiū / imo ma-
lificiū. Videoz mihi p̄fecto omnē creatu-
rā ad vsum meū tua bonitate creatā. oculis
meis atq̄z auribus ingeri legitimo iure con-
tra me insurgentē. ac de me cū clamore vali-
do damnationis vltionē expetentē. Condē-
nēt̄ exclamant hec maligna atq̄z insensata. q̄
sic nobis male abutit. que aduersus creatu-
rem suū & nostrz / nos suis cogit obseq̄ teme-
rarijs ac turpibus voluptatibz. que nos to-
talī malicie sue submittit. que sine medio so-
li deo seruire deberem. atq̄z in p̄sona ei bo-
na operādo / eum laudare atq̄z magnificare.
Abijciat ergo hec maliuola ab omī alia cre-
atura. & impugnet̄ velut omnīū nostrz inimi-
ca / et proditrix nostri sūmi regis atq̄z imper-
atoris. In sup̄ rationē meā atq̄z intelligē-
tiam conuertit ad vanitatē aut curiositatē.
Et ut etiā hinc male meo corpe velut bestia
vsa sum. Cōstitui magist̄ & patre meum
malignū illum hostē humane salutis. cū ta-
men tua clementia / tua essem ī baptismo fa-
cta filia et discipula. omīa que in baptismo
promiserā transgressa sum. Quā conuersa-
tionē in terris. Quāz salutarē passionē mi-
nime p̄memorauī. aut p̄ deuotā compassio-
nē honorauī. Sacramentū etiā fructuose
penitētie duxi ridiculo / dū mox post petiti-
onē venie reuersa sum ad vomitū. Scis eti-
am pater mi celest̄ / q̄z parū honore. cultuz
aut reuerentiā tuis sanctis atq̄z angelis im-
penderim. et p̄sertim fidelibus illis meis cu-
stodibus. In frequētatione mēse scripture
sacre desidiōsa fui / aut curiosa nimis. inanē
magis querens gloriā q̄s ī virtute profectū.
Postremo dū mihi cōmemoro illam meā
indignitatē. in deuotionē / erga sanctissimuz
eucharistie sacramentū / penitus p̄remisco /
et merito erubesco / & expauesco. timēs ne in
hac tam p̄ciosa refectione frequēter vt Ju-
das versata sim. aut sicut p̄ p̄pere comedē.

De mendicitate spirituali LXXVII.

aut sicut is qui venit ad nuptias non habens vestem nuptialem. i. charitates. ¶ Hec hic habeo quod respondeam nisi quod nunc de hoc quantum valeo. et si non quantum debeo doleo. indeque magis atque abominabilem confusionem intra me parior et sustineo. Sum itaque mihi ipsi intolerabilis si non aliter vitam cohererem. si non aliter ad te amandum. ad te colendum / me impederim. quoniam id scio / quod ex me nihil valeo. nihil scio. Est itaque spes mea finaleque refugium in resolu / ut id bonum quod cepisti in me perficias et sumes usque in finem. insuper et malum quod in me dominatur magis semper ac magis expurges et diluas. Pax siquidem predesset / imo mihi grauius obesset omne bonum mihi a te processum / si non per te fuerit a malorum incursum inde sine ter custoditum ac protectum. Insuper mihi tu ipse donaueris per gloriam quod ad presens in spe indulges et promittis.

Meditatio quedam

ante cum se propter in spirituali prosperitate et spiritu ali simul reddendo gratias deo.

Lo Excellensissima atque ineffabilis dei bonitas. O pro misericordie et deo totius consolatoris. quibus meritis data sunt mihi hec bona que peccatrix scipio? Cur mihi bonum pro malo redditum est. gratia pro ingratitude. pro dedecore gloria? In te domine in te surgit spiritus meus. et omnia que intra me sunt reprobantur et magnificantur. Tu enim meas delest iniquitates. tu omnes infirmitates meas sanas. tu me liberas a morte. tu me circumdas misericordiam et misericordibus. Tu reple me bonis desiderium meum. tu renouas ut aqle iuuentutem meam. tu me dimittis in pace mentis et corporis. In labore et sudore alterius comedo panem. quoniam mihi tribuis quod alij magnis nacti sunt laboribus. nunc est tunc nunc frigus passus. mari terraque in medijs periculis peragares. Tu mihi terras et possessiones populi largiris ut diligentius ac liberius mediter in mandatis tuis et legem tuam exquiram. Principes ac nobiles suorum corporum periculis me semper in pace custodiunt ut sine timore de manu inimicorum liberata tibi seruam in sanctitate et iusticia omnibus diebus vite mee. Iustus igitur est ut et ego pro te altera te pro omnibus alijs deprecor. a quibus tua bona ad me perueniunt. teque pillis laude. te obseruare. te honorem. presertim quod non satis frequenter ad hoc ualeat intendere Laborat qui de pro me iuxta sui officij exigentiam. Rationabile igitur est ego non obdormiam aut pigrescam

in his exercitijs quibus suis deputata. hoc sane mutua charitas postulat ut inuicem bene faciamus. ¶ Tunc te potissimum precor domine / ut hec mihi a te indulgeta prosperitas et securitas / insuper et tibi seruienti libera licentia / non meo ueniat detrimento. ne sit hec prosperitas mihi loco premissi finalis. Ne queso in hoc mundo mihi mea merces tribuas. Fateor quippe me etiam bonis presentibus indignam. Sed largissime domine pro beneplacito tue uoluntatis potes me in tuo seruitio cum his prosperis legitime instituerere. quoniam adhuc longe meliora ac sublimiora promittis et tribuis tibi seruientibus uitam. scilicet illam beatam atque sempiternam. Tu profecto meam cognoscis fragilitatem / scies me illam esse imbecillam atque infirmam filiam / que uelut delicata ac tenera infantula utique magnas non posset ferre molestias. atque ideo sibi pro ceteris et super sua merita precis. Veniet tempus in quo uirtutibus amplius roborata / et ab uerbis non libens auulsa / potero forsitan tutius experi et probare duricie aduersitatis ac solido cibo tribulationis uesci.

Sequitur alia meditatio

anime / discessum suum a corpore rememorantis ad tunc habendum aliquod auxilium et ad se exercitandum ad sanctum pauorem. Et continet plures particulas.

Quis erit mihi queso fides amicus? Quis mihi fideliter aderit in extrema mea necessitate. in illa districta hora separationis a meo corpore. Quis tunc mihi erit auxilio? Quis tunc loquetur aut respondebit pro me? Quis me liberabit dum uocata fuero in tremendo iudicio summi iudicis. quoniam me circumdabunt undique inimici mei multitudine accusantes. ac secum in gehennam trahere satagentes. quoniam testimonium contra me dicet propria conscientia / insuper et opera mea. ¶ Tunc ne mudus aut amici carnis mihi ueniet presidium? Non profecto. imo me sinet ire que potero. Aderit neque corpus cui rati studiose intendi? Lerte mihi me. siquidem tunc iacebit putrefactus in terra. et itaque uermium cibus. Assister ne uel quilibetque consolatio / prius a me delectabiliter suscepta? Reuera non. imo dum ad corporis portas aut priores consuetas uoluptates ad meam consolatorum regredi uoluerim. inueniam oculos. aures. linguam. tactum et cetera undique membra (ubi mihi voluptas adesse solita fuit) clausa et serata. fortissima atque horribilissima sera mortis. ¶ Tunc igitur quod factura sum ego misera / que diuertat? Quem aduocabo si non aliunde ueniat auxilium per aliquam aliam consolatorum

Secunda pars

tionē/aliū de q̄ a corpore venientē. si nō antea
mibi aliq̄ p̄pauero amicū/a q̄ aliter p̄for
rata subsistat. Ladā p̄fecto intra me p̄or/
sus desolata in laqueū desparationis. et infra
me in interitū eterne damnationis.

V Ir̄go gloriosa/spes certa ⁊ refugiu
singulare p̄ctōz. ⁊ tu sc̄tē āgele dei cu
stos bone. ac ceteri alij sc̄i celestes ad
estote nūc mibi ⁊ mei estote adiutores. Tūc
me defendite. tūc mibi p̄sultite. tūc me stultā
desolatā associate. tūc me p̄tate ad dexterā
aī facie sūmi iudicis sub v̄za p̄ctōe. p̄pel
lite canes illos īfernales me deuozare querē
tes. sicut circa brissimū illū ep̄m Martinū ⁊ et
plūmos alios facere tēpauerūt. ipetrate tūc
mibi illā ḡofā sniaz. veni b̄ndicta p̄is mei
accipe regnū q̄ paratū ē ab initio mūdi.

E p̄pauesco nimiz ac v̄ndiqz p̄remi
sco/cū alteri illi m̄oz sū snie. Rece
dite a me maledicti. ite ī ignē eternū
Deu q̄ amara sepatō a sūmo bono ad sum
mū malū. De oīmōda felicitate ad totā misē
riā. d̄ pace p̄petua ad sempiternā ⁊ ab om̄iabi
lē p̄fusioz. D̄ ira dei ac snia ītolerabil/ ne ca
das sup me. nihil q̄ppe ē ī me q̄d te ferre pos
set. Illide me poti⁹ ⁊ flagella fm̄ m̄situdinē
miserationū tuaz ī hac vita. ⁊ me ne sinas in
hāc q̄ tā horreda terrēdaqz ē p̄ctōzibz/ eaz in
suo iudicio suscipiētibz iusticie curiā icidere

E p̄giscere et p̄giscere miserabil crea
tura ⁊ auribz erectis attēde tonitruū
hui⁹ snie ocul⁹ apris. p̄spice hui⁹ iu
diciū tenozē. Nīm̄is p̄fecto p̄opita es. nīm̄is
obturata. nīm̄is excecata/ si nō hanc p̄pēdis
miseriā punitionēqz acerrimā. ⁊ p̄pēdes nō
grauit̄ reformidas ⁊ totz viribz effugere co
naris. ⁊ ī recogitatōe hoz nō p̄tremises/ pl⁹
q̄ foliū arboris a vēto agitatū. Nō ē hec fa
bula aut trufa. si christiana es (sicut v̄tiqz es)
deo annuēte firma fide tenebis/ q̄ si cuz solo
vno mortali decesseris/ sniam hāc horribilē
irremediabiliter incurres. Qua igit̄ diligen
tia merito fugies quasi a facie colubri mor
tale p̄ctm̄. q̄ sollicita eris insuper falsas ⁊ fi
cras hui⁹ sc̄lī amicitias sp̄nere. ac etiā tēptas
illi⁹ delectatōes q̄ tibi nullo poterūt eē substi
dio ī hac summa necessitate. et studebis tibi
facere amicos vel paucos aliq̄s sc̄tōs. imo p̄
cipue deū gloriosū b̄n̄ viuēdo. vt tūc tibi sit
directio. salus ⁊ liberatio.

E n̄ E te q̄so seduxeris aīa. ne te ipsaz adu
lando palpaueris. ne q̄ruleris. Nec
em̄ de illi suo sūp̄mo pepcit angelo

lucifero. cui⁹ r̄atus erat decor. tanta sapia. tā
ra p̄fectio/ q̄n̄immo illū cū suis p̄p̄licibz pro
pter vnū supbie moruz/ de altissimis paradisi
sedibz/ ī infimas p̄tes p̄cipitauit. Sed nec
ēde p̄thoparētī pepcit. quē cuz tota sua po
steritate. p̄pter vnā īobediētā ī esu veriti
ligni/ p̄denauit ad mortē Immo nec cū to
to mūdo dissim̄lauit. cū p̄ter octo aīas/ oēs
vsqz ad infantes vberibz adherētes. immo ī
vteris adhuc reclusos/ aquis diluuij deleuit
a facie terre. Sic ⁊ illam p̄thapolim (vnica
ipsius Loth domo liberata) p̄didit igne ac
sulphure. gentēqz totā illaz eternis tradidit
supplicijs. Nūqz illū sc̄m̄ p̄p̄betā Samue
lē exaudire voluit. p̄ rege saule/ q̄stūcūqz pil
lo intercederet ac ploraret. S; nec illo suo p
prio discipulo Jude pepcit/ quē laqueo su
sp̄sum misit in gehennā ignis. Suncz alia
plurima huiuscemodi dei iudicia sup hoīes
saracenos. iudeos atqz xp̄ianos/ dictū ⁊ co
gitatu terribilia atqz horribilia. Et tu igit̄
paup̄ ac misera peccatrix/ q̄d p̄ ceteris d̄ te fu
tuz arbitraris. Que tibi ē euadēdi atqz fugi
endi fiducia? Tu dietim ī d̄teri⁹ declinas/ cū
tua q̄ plūma grauiā facinora dehere ac enē
dare deberes. Nullā pro his p̄dignā faci pe
nitentiā. immo omnifariā tuā exquiris cōso
lationē/ om̄nēqz dolorē ac tribulationē dere
stas. Si frequēter tibi quies negat ī mol
li strato. si nec parūā famis aut sitis molesti
am ferre vales. Si leuis etiā aliqua febris te
languidā atqz impatientē reddit. Que tua q̄
so virtus esse poterit ad ferendos illos ardo
res. nō quidez leues. nō momentaneos/ aut
ad horas transeūtes. immo s̄o supra q̄ dici
possit/ durissimos ac sempiternos cōser ad
illa tormenta/ tuos quos hic aliquādo pati
cogers dolores. ⁊ vel aliq̄n̄ tui miserere ⁊ tue
pelli prospice.

E queso d̄ illoz sis numero anima
mea d̄ q̄bus p̄mune loquit̄ prouer
biū gallicanū. Foil ne tro it̄ dece q̄
p̄rent. Nō latine dici p̄t. Stulto sp̄ cōtin
git p̄ter id q̄d credit. Tales v̄tiqz fuerunt illi
quibz loth ad recessū de zodomis suadebat/
ne perirēt cū ceteris. cui nō credētes/ sed ran
q̄ deliramēta v̄ba ei⁹ reputātes die sequēti
cū tota p̄thapoli absorpti sunt. Sic ⁊ illis
p̄rigit q̄bus Hōe (dū archaz faceret) irā d̄ni
denūciabat. imo etiā illis q̄ sibi comites erāt
ī fabricatōe arche. Quibz siles hodierni no
stri vident̄ predicatorē. He igit̄ sic credere
differas. ⁊ tibi p̄tra hoc tā icōpabile piculū

psulere donec i illud incideris. tunc emi sera nimis est pmissio. Audi qd dicat de diuiti illi peteti vt mortuū aliquē suscitaret q suos qnos fratres ammoneret ne secū i illū locuz tormētoz veniret. Habet (inqt dñs) Hoy sen et pphetas. illis credat si voluerint. Tu itaqz aia habes scpturas et exēpla plurima. tibi nimiz hec sufficiēt ad ista credendū. Tibi igit caue et fac vt sis parata circa horam tui decessus. Stultus emi est qui sibi non p uider in tpe. Ita repelle a tuo pfortio mortale peccatū pro tuis vitiis vt tūc tibi nō sit necesse ad eius expulsionē vacare. Libera te cito de manibus hoim si i eas incideris p debita. aut rapias. aut furta. aut odia. aut alia quelibet hndi. atqz tunc te diuie misericōdie cō mitte dū tempus est. ne differas donec ipse veniat ad te. nō quidē vt pater. nō vt benefactor. sed vt iudex seuerissimus et deus ultionis. qm tunc nulla erit redēptio. Si te ex periris in eo statu esse in q nō auderes a cor pore recedere / cur non statim absqz mora te ad illū renocas? frequenter euenit vt q non vult dū pōt nō possit dū velle. Dat tibi de us spaciū pnie. quo si abuteris / ac deterius hinc facias / que tibi spes aderit vt tibi alio tpe de hoc spaciū indulgeat. Cauene si nūc dei fueris immēoz / et ipe tui obliuiscat dum op habebis. Nō igit tibi aia refugiuū ali ud ē nisi vt iudicate pacē habeas ad deū. fru ct agēs dignos pnie / ac de teipa iustā expe tēs ultōz. Si emi nos ipsos iudicauerim? / de us nos nō iudicabit. Q. si i tuis maleficijs nō erubescas q tortiēs talē ptez ac tātū bñfa ctore admissi. formidare debes te i cursurā atqz expurā i te suā potētiā ac dñationē. hu miliabis te igit sp i ppectu maiestatis ei. vultūqz demittēs i terrā / facie lacrimabili suā misericōdiam implozabis. Ania duerte qli ter sancti dū i terra vixerūt / iudicia dei tā sa cra qz mirabilia expauescebāt / cū em in sum ma puritate vite psisterent. Tu igit q ab an nis discretionis nec p diē a peccatis (etiam plerūqz grauissimis) vixisti immunis. iudi ca p hec qd tibi sit faciendum.

Hic luctatur humi lis anima cum superbia.

S v Ellē ex te scire supbia temeraria / quo titulo quo ve iure pendas i me regnare. omnia insup opa mea tibi conaris ascribere et deputa re: Deberet reuera potius humilitas domi

nari / cū nihil ex me habeā pter maluz. Et si que bda ex liberalitate dñi mei suscepi. mox bona illa pdidi et abiici / sicut illā primaz ac purā innocentia seu iusticia in baprisimo col lata. et post recidiū p sacramenti pnie resti tutā / mortaliter peccās deserui et repuli. Et plerūqz etiā p venialia / sedis obscuris deni graui maculis. ita vt merito nō min? erube scerē añ oculos dñi mei pntare / qz maculo sos leprosi alicui? pānos sanie ac putredine vulnez suoz plenos qz i conspectu viri ali cui? insignis detegere formidat. Quid rñ des supbia: nūquid talibus pāniculis glo riaberis quantūcūqz etiā prius mūdi ac de cori extiterint? Certe vt arbitroz mīme. Si mansione apud me facere queris / et in ea de morari te delectat ppter meā pulcritudinez. propter meas diuitias. aut propter fortitu dinē. famā. sapientia et sic de alijs. cautius p spice ne fallaris. quoniā hec bona mibi non nisi sub mutuo puenerūt et ad bñ operandū ad gloria dñi mei sunt concessa. Et tamē vi des qualiter his frequēter prozsus abutor ad cōtrariū / dño meo de suis bonis mouēs bellū. Uñ penitus erubescere debeo atqz ex pauescere? p fundi. Minime ergo i me hoc titulo mansione suscipies. et psertim qm si di ligēter me pspereris / inuenies me totalit de formatā p culpā. infirmā. infamē atqz igno rantē. Nōne insup in illo hui? mūdi mari p celloso sum pstituta in tenebrosa obscurita te. in fragili nauicula corpis hui? mortalis / inter latrones et pdones. aliaqz discrimia qz plurima. vbi qualibet hora damnatiōis im minet periculū? Nō est profecto tibi supbia hic locus aut status tue mansionis. Dices forsitan q ego regno et dominoz sup multos Et qd inde supbia? Si in carcere aliquo te nerent plures ad mortē pdemnati / nisi gra tia eis impenderet / et ego etiā pdemnata cuz illis / psicerer eis ad assistendū. obsequenduz et pfortādū. que gloria mibi foret hinc sumē da / psipue si nō in hoc meo legitime fūgerer officio. immo plus debito illos grauarem et opprimerē eoz bona tollēdo. aut fame peri re faciēdo. aut quomodo libet aliter eos ve rando. fatigādo aut psequēdo Scis qz qui plus accepit / amplius reddere rationē for midabit. Nō igit hoc titulo poteris i me lo cuz accipere. Uez quid rursus in occulto murmurat supbia? Uis apd me forsan ho spitari / qz te abūcio et humilitati acquirēde studeo. Nihilqz bonoz que in me sunt mibi

Secunda pars

deputo. sed deo solvi debeo tribuens. hinc
ei grās ago. Miranda dpperes / modusq;
plurimū alienus. Hinc apud me te velle resi-
dere. q; te morti trado. et qd magis stupēdū
ē / tuū hostē. s. humilitatē / mediū queris ad
ingressū regni mei. Quelibz bona opa mea.
elemosynas. orōnes. ieiunia. patientiā. pie-
tatez ac cetera silia / tibi sumis auxilio ad sta-
tuēdū in me regnū tuū. hoc titulo q; vtiq; ti-
bi ex aduerso merito repugnaret / intra me z
sup me dñūz vēdicare p̄cedis. ¶ Nō sic erit
p̄fecto supbia. Esset em̄ bestia nimius / mon-
struosa nimiusq; pdigiosa. Quis ei aliqñ ta-
le potentū exptus / vt res aliq̄ sua mortena
sceret suiq; cōtrarij filia existeret. velut frig⁹
ex calore p̄cederet / et aqua ex igne gigneret?
¶ Cōsidera diligēter supbia qd facere p̄ten-
das. Si em̄ nō aliter q; p mediū hūilitatis
quā i me p̄pēdis / i me regnū tuūz q̄ris / scito
qm̄ mor vt ingressus feceris / hūilitas festi-
bit ad recessum. atq; ita mor duz abierit / tui
dominij p̄aberis titulo / quē i mea hūilita-
te statuisti. z sic etiā de qlibet alia v̄tute pos-
sum p̄cludere / vel etiā de tua morte. Nō em̄
simul poteris adesse mortua z viues. Quis
etiā alie v̄tutes tuū refugiunt / p̄fortiū. Qua-
re (vt arbitror) euidēter p̄pēdis q; turpiter
te fallis z inuoluis. qm̄ tu sola etiam ceteris
om̄ibz exclusis malicijs / sufficis me penit⁹
odiosam deo reddere. me cōdemnare. meq;
extra meā habitationē irrevocabiliter eijce-
re ac ppellere. ¶ Uex quid adhuc semp in de-
terius eniteris? Num aliqñ deuicta succum-
bes? Inuincibile p̄fecto te hostem experior.
Quoricens em̄ te p vnā portā depello / p aliā
regrederis. imo etiāz si clausa quelibet ostia
inueneris / p fenestras aut puas quasilibet ri-
mulas insidiosē sub intras. z quo te ignotā
facias / tuūq; fallacē vultū abscondas / omni-
fariā tuū nosti simulare ac variare habituz.
Nō est v̄tus cui⁹ nō simulatorie geras habi-
tū sanctorū. omnesq; gestus simules adeo / vt
absq; lumine gratie monstrāte spūs sancto di-
scerni nō possis. Nūc quidē te sub veste hu-
militatis occultas. nūc formā geris iusticie.
nunc pietatē fingis. nūc vt piū elemosynari-
um te exhibes. nūc te laudibz exteris regis.
Aliqñ bon⁹ videris p̄dicator. aliquādo bo-
nus pastor. aliqñ te propiciū simulas consi-
liariū. aliquādo rectorē proficuum. z ita de
alijs similibz cautel innumerz. Et cū p hūc
modū non p̄uales / inter v̄tutes latitas / vbi
tā subtiliter ingrederis vt nullatenus inno-

tescas / donec ferēs interimis / aut p̄dicatas
expellis virtutes. pauperēq; aiām solitariā
ac desolatā derelinqs. O q; frequēter / dum
p̄cipue deuorōni ac spūali iocunditati siml
ac sancte consolationi interesse putau. mor
insperate tuam inueni p̄sentiam intra me cō-
stituta. O p̄fida supbia / nec tuū accessū nec
p̄sentiam experta sum / donec om̄ia tuo ven-
to fuerūt exufflata. deinde magnis suspirijs
ac graui p̄tritiōe cordis reuertebat ad me lu-
mē gratie ac sol iusticie sub vmbra sobrie de-
uotionis. z tunc primuz signa tui ingressus
p̄pēdebā. Tunc (licet tarde nimis) intellige-
bā sub qua forma te intruseras. Nec em̄ ita
latere potes / vt nō aliqd semp tue malicie ve-
stigiū relinquas. ¶ Tecū quippe accedit alti-
tudo quedā cordis ad ardua imoderate tē-
dens. pura ad aliquā habendā visionē info-
lidā vel ad miraculū opandū. Uel isurgit te-
meraria quedā d se p̄sumptio. Aut immode-
rata de suo ope aut statu cōplacētia. Subli-
misq; ac tora inflāmata leticia. Uel nimū le-
uis z effrons ad sui iactantiā aut exultatio-
nem sub vmbra profectus aut p̄prij seruau-
di honoris. Uel etiā aliquādo ex altera par-
te duriciē quandā cordis tecū adducis. ma-
turitatē quandā atq; grauitatē insimulans.
Estq; h̄mōi duriciēs p̄fesa z dedignās / pri-
naciter suis dictis z volūtatibus inherens
ad irascendū. z sub vmbra correctōis om̄ia
tremere z lacerari facit. ¶ At his cōtraria pe-
nit⁹ adueniūt / vbi tu supbia fueris missa fo-
ris. Vbi siqdē adest humil. demissa ac t̄para
leticia. nulla leuitas. nulla iactātia. nulla sui
excusatio. Vbi adest maturitas z grauitas si-
ne ira. sine amaritudine. sine vindicta. imo cū
om̄i dulcedine et mansuetudine cordis. Tūc
est anima patiens z benigna. tūc vituperia z
laudes humanas p̄temnit. et p̄soli⁹ dei dñi
sui bñplacito circa se z alios operari studet.
De reliquo nulla sibi cura ē. immo (qd am-
plius est) se vilē videri volet nō honorabilez
quantū ē p̄pter se. qm̄ seipsam cognoscens z
iudicās ad intra opprobrio dignā. nō vtiq;
se pluris estimādā volet exteri⁹ i alienis lau-
dibz / q; se interi⁹ dignā arbitrat. Quimmo
exemplo Jesu xpi. et si omni honore digna
dicer. p̄prio tamen instinctu z affectu humil
z abiecta videri desiderabit.

**Meditatio altitudi-
nis iudicioz dei sup filios hoīm. puocā ad**

Secunda pars

qz cū ex me nihil esset / me ipsa; nihilominus
glorificauit. et de me et me ipsa; / extollēs
me aduersus deū meū / illi suā surripēs glo-
riā. Insup et de suis donis laudari volui at-
q; honorari. iactāter mihi illa ascribens tan-
q̄ ppria. et qd̄ deterius ē) ceteros p̄p̄si. mi-
norauit / et temerarie iudicauit. Scio igit̄ qd̄
faciā. illā mihi recupabo humilitatē que me
vriq; p̄i meo recōciliabit. cūq; placatus ad
me reducet. O gl̄iosar beata pat̄. iaz oīa bñ
successerūt. ē hec mutatio dextre excelsi. Cō-
mouet̄ q̄ppe cor meū et exultat ad p̄ntia; dei
mei ac gr̄e. Euellunt atq; explātant̄ ille inu-
tiles vicioz plāte. Inferunt virtutū rami et
plurimū p̄ualescūt nūc i claro lumie. meos
defect̄. mea pct̄a. meā fragilitatē expior. nūc
denuo bonoz spūaliū gustū ac saporem di-
scerno. Sicut itaq; illucescēte die i solis or-
tu mox abscedūt tenebr̄e / auicule suos repe-
runt cātus. renouant̄ oīa. et ad colorē. vigo-
rē ac decorē suū reuertunt̄. ita plane est mihi
dū sol iusticie orit̄ in corde meo.

Meditatio anime

sentientis se ad deuotionē p̄moueri. et subitā
dei uisitationē denuo p̄cipientis.

2

qz hic q̄ pulsar ad ostiū meū /
qd̄ vult. qd̄ postulat. Est p̄fecto
deus meus. dñs meus et p̄i me-
us. O dñe optime veneris. Tibi

supplico vt si mea v̄gēte ifirmitate ac debi-
litate pct̄i pigritor nimis aut tardo tibi agi-
re. tuo iure. tua auctoritate ostiū effrigas. Re-
gūis (vt tibi licet) vt̄re clauibus.

a Bite extra meū hospitium abite vni-
uersa meo magno patri i grata. qui
apud me vult hospitari. Fugite hic
fugite absq; mora. Fuge tu dedignans sup-
bia. inflata iactantia. ficta et palpans hypo-
crisis. ira furiosa. despectuosa vindicatō. ve-
nenosum odium. infelix ac liuida inuidia. an-
xia tristitia. acedia stulta. auaricia cupida q̄
stuaria. fetida luxuria. gula immūda / cuius to-
ta viciositatis p̄uersa familia ignobil̄ ac stul-
te ociositatis

e Ficiat̄ hinc om̄is spurcicia flagello
penitētie. spargat̄ vndiq; cū suis flo-
ribus grata et viridis herba v̄turū

ponat̄ mēsa sobrietatis. sterna; castitat̄ le-
cus. Ingredere pater dulcissime. ingrede-
re hospitium; pusille tue atq; humilis ancille
paup̄is adolecētule tue. suscipe gr̄anter q̄
apud illam inueneris. simul i cena nostra di-

scūbam. Ne queso respexeris ad meā paup̄-
ratē. scio quidē qz nullius hoz egēs q̄ apud
me sunt. Apud te sunt om̄ia. sufficit tibi bo-
nus affectus. Uex dulcissime pater / hoc est
qd̄ a te p̄cipue consequi desidero / vt mea tibi
placeat voluntas. qz ex tua clemētia de tu-
is sup̄abūdātib; diuitijs ad meā subleuādā
ac sustērandā paup̄ratē vel paz aliqd̄ impet-
ri digner̄ / vt hinc sustērata / fame siti ve ma-
lenō pereā in carcere huius corp̄is in quo ad-
p̄sens inclusa sum.

D Euertere dñe / reuere ad hospitium
r tue humilis ancille. Breuem nimi-
um ibi traxisti morā. Ne q̄ dura
huius hospitij recessio. Formidabā vriq; ali-
qd̄ in me esse qd̄ oculos tue maiestatis offen-
deret. Ne memiserā / q̄ nō aliā adhibeo di-
ligentiā ad talē seruādū hospitē. a q̄ mihi p̄-
uenire p̄nt oīa bona. voluptates atq; diui-
tie. Quid itaq; ad p̄ns faciā? Quo medio il-
lū a me sic elōgatū ad me reuocabo? Dāda
bo om̄ib; q̄ intra me sunt / vt illū vriq; inces-
santer requirant donec inuent̄ reuertat̄. Ex-
urgite fides. spes et charitas. exp̄giscimini et
vos ad cūsum lumbos accingite. diligēter
querētes patrē meū donec illū inueneritis.
atq; ad hospitium meū reduxeritis.

Oratio nūcius anie

mititur.

d Hurre tu oratio p̄ magnā cele-
stē ciuitatē. p̄ vicos et plateas ac p̄
domos singlas / ita vt nullū san-
ctoꝝ p̄tercas quē tu nō cū fletu et gemitu re-
q̄ras / ad eoz pedes p̄cūbēs. nec hinc disce-
das donec insimul oēs vel eoz aliq̄ gl̄iosi pa-
tris mei tibi demonstrauerit mātionē. teoz ad
deū deduxerint. ac ei p̄sentauerit p̄spectib;.
Illos exora vt illū mihi placatū faciant. mi-
hiq; de multis meis exorbitatijs impetrent
veniam. atq; ita sue gratie restituar. qz rur-
sus declinare digner̄ ad hoc suū humile ho-
spitium qd̄ tā cito deseruit. mea fateor indigni-
tate exigēte. Uex su a magna benignitas at-
q; clemētia p̄te ex vna. suorūq; sanctorū dep̄-
catio p̄te ex altera. et rursus mee paruitatis.
paup̄rat̄. ipotētie atq; instabilitat̄ p̄sidera-
tio ad reditū poterunt cū inclinare.

q Quid dicis oratio. que noua referis? A
Dulcū nimis demissa ē ac verecun-
da facies tua. O scio quis tibi h̄ fece-
rit. rigorosa videlicet illa iusticia / que se con-
tra te et me ingerit vehemēter / allegās me nō

esse audiendā. immo q̄ et nunc indigna sum
filia dei nominari. cū iam mea ignauia meā
ingenuitate. meā diuinā nascenciā meamq̄
celsum dīnē penitus amiserim. et hoc in meo
certe hospitiō deformē illum ac horrendum
hospitē. s. peccatū admittendo. Quod vtiq̄
omne que ip̄m suscipit/corruptū anīmā/se
damq̄ atq̄ detestabilē reddit. ac inimici sa/
lutaris constituit filiam. O iusticia quis te ad
uersum me et aduersus meā orationē p̄cura
tricē cōstituit. Hōne ego certe te ad hoc ad/
uocauī. Scio em̄ q̄ corā te subsistere n̄ pos/
sem. Illi potī? misericōdie clemēti curie me sub/
misi. illiq̄ meā p̄stitui aduocatā. imo suo pe/
nitens iudicio stare volo. q̄uis et te etiam iu/
sticiā mihi decet esse propiciā et amicā. Cur
ita? qm̄ tecū sum vni? sententiē. Tu quidē
odio habes peccatū. et ego nūc illud odi. Tu il/
lud p̄sequeris. hoc idē facio de illo penitētī/
am agens. puniēs et vehemētē dolēs q̄ illō
vniq̄ admiserim. aut ei tribuerim fidē. Ita
quippe agēs. tuū o iusticia exerceo officiū d̄
me ipsa iudiciū surrēs Tu itaq̄ etiā pro me
intercedes. S; forsitan mihi dices. q̄ lon/
ge citra p̄dignū in hac p̄te de me sumo iudi/
ciū. nō p̄digne vt merui mea vindicās peccā
Prohdolor iusticia fateor ira esse vt asseris.
sed hoc venit p̄donādū. qm̄ nō subest h̄ viri/
bus meis. Necessitas autē legē nō habet. in/
firmatas quidē mea. paup̄tas atq̄ imbecilli/
tas. nō me sinūt ad condignū vel etiā ad vo/
tū expugnare ac persequi peccā cū sua fami/
lia. Sed ab inope. vel pua solutiō sibi possi/
bilis acceptāda ē et ab operario debili labor
remissus nō spernendus Sis itaq̄ iusticia
de mea possibilitate cōtēta. qd̄ reliquū est/
tua potenti p̄tute supplebis.

Considera igit̄ si tui sit officij tueq̄
p̄suetudinīs vltra vires exposcere.
Cū autē mihi maior aderit incolu/
mitas ac potētia diuine gratie virtutūq̄ for/
tius robur. tunc et potentius cū peccato cō/
grediar eiq̄ viribus aduersabor. ¶ Dico in
sup̄ q̄ bñdictus filius dei pro me debitū suf/
ficiēter. immo sup̄abūdānter soluit. quan/
tūlibet etiā antea offenderim. saluo q̄ et me
legitime subijciā. et sue sim ascripta familie.
Nullo autem iure duplex d̄ offensa exigitur
emenda. nam et deus nō punit bis in idip̄m.
Quicquid igit̄ misericōdia filij dei circa me
facere disposuerit. mīme tu poteris contra/
dicere. ¶ Letex iusticia te interrogo. si nō ad/
iustantiā sanctorū q̄ apud te hoc meruerūt te

neari aliqd̄ annuere. p̄fecto sic. Quē em̄ ho/
norē illis impenderes si eos te p̄ p̄ctōrib; de/
p̄cātes velut alios quoslibet quib; nūq̄ fui/
sti honorivacos repelleres. ¶ Clade igit̄ oro
mea et reuertere p̄fidēter ad celestē ciuitatē. il/
licq̄ sanctos illos sollicitos. vt tibi et mihi
iusticiā pacatā reddant. vt et illa simul cū mi/
sericōdia mihi pacē impetrent ad dñm deū
meū et patrem meū. atq̄ ita ad domū meam
vnde exijt denuo reuertat. ¶ O vtiq̄ horam
illaz p̄scire possem qua dignabitur dñs me/
us ad me declinare. Cur nō aliquem nunci/
orū suorum p̄mittit. vt legitime parata pos/
sem illū decenter. i. deuote ac sancte suscipe?
¶ Aliquoties em̄ a deo latenter aduenit pul/
satus ad ostiū. vt alibi me distractā inuenies/
mor anteq̄ valeā ei occurrere et decēter reci/
pere. discadat. ¶ Sed. quid loquor tā incon/
sulte. quid tā temerarie tamq̄ p̄sumptuose
pero. vt talis ac tant? dñs suos mihi p̄mit/
tat nūcios. Absit. Mihi potius incumbit
semp̄ eius aduentū explorare nihilq̄ aliud
meditari. nihil aliud opari q̄ aduentū ei? p̄/
stolari. morq̄ ad ostiū pulsanti apire. ip̄m
q̄ reuerēter suscipe. Hō igit̄ cū curis hui? se/
culi mea ampli? tenebunt colloquia. s; sede
bo solitaria in pace et silentio diligētēq̄ ob/
seruabo. ne aliud meū subintret hospitium
quod tanti hospitis oculos possit offende/
re. q̄nīmmo et ego ipsa vadā in occursum sui
iocundi aduentus.

Meditatō aīe apud

diuinā trinitatē ad speciale robur obrinen/
dū in virtutibus et in sancta vita.

Tende anima mea que tā infir/
ma es atq̄ instabilis. attēde ver/
ba p̄phete. Verbo inquit dñi ce/
li firmati sunt. et spiritu oris eius
omnis virtus eorū. Facilius longe est tibi a
deco cōferri fortitudinē et p̄seuerantiā in bo/
nis opibus. q̄ celis firmitatē p̄stari. Si igit̄
tur p̄stitit tibi deus in hac gloriosa solenni/
tate beatissime trinitatis. vt p̄ potētiā p̄ris
in sapientia filij. et p̄pter bonitatē et dulcedi/
nē spūs sancti. robur habeas p̄stantiā ac p̄se/
uerantiā in bonis opibus. te ipsam omes/
q̄ vires tuas fige in dño deo trinitate sc̄tā.
illiq̄ sic inhercas. vt in sola eius potētia tua
sit fiducia. nec extra ip̄m sapientiā q̄ras fina/
liter aut voluptatē. Ita quippe tuam cōser/
uabis pulcritudinez qua facta es ad imagi/
nē et similitudinē illi? sanctissime trinitatis

Secunda pars

fm memoriã. intelligentiã & voluntatẽ. S; heu frequẽter illam defedo & obscuro/eaz lu to peccatoꝝ inuoluẽs ac demergens. demo ransq; in terrenis occupatõib; ac volupra tibus immũdis. Nihilomin; ad ipm reuer tere/& ipse te mundabit. teq; liberabit. et tue pulcritudini te restituet. quas insup in te fir mabit & stabiliet/si tũmodo illi iungi volu eris. ac velut tue sũme voluptati iherere/ips; potẽter amando absq; sine/sapiẽter absq; er roze/suaniter absq; amaritudie. Eritq; tua spes in sua inuicta potentia. tua fides i sua limpida sapientia. tua charitas in sua volũ tate dulcissima. Hoc profecto potius faci es q; in creatura in qua nõ nisi ymbra est et vanitas potentie. Quapropter nimirum in ymbra atq; vanitatẽ defluis/cuz creature fi naliter inheres.

Anima christi spon

sa se humiliter accusat. atq; suo spõso totali ter se p̃mẽdat. petens veniã de offensis. gra tiã suã in p̃senti & gloriã in futuro.

Al's sic. Lachrymabilis querela ac deuota oratio creature/dõ statu peccati ad dñm reuerti cupientis

Po Jesu virginitalis spõse. Jesu ca stitatz fidel' amice. iesu mea spes finalis. mea salus. meus singula re refugiu. nunc ad te reuerti desi derat aia mea. paup. inops & misera. que to tiens p̃ temerariã rebellione atq; inertiaz de sidiosam id facere contempsit et recusauit. que anulũ gratie quo illam spũaliter despõ saueras negligẽter amisit. suscepitq; anuluz peccati/se tradens sponsam. seruã & subiectã tuo antiquo hosti. Deu q; periculosuz con nubiu. heu q; stulta & misera cõmuratione ei? qui pulcerrimus. potẽtissimus & opulẽtissi mus e/ad illũ deformissimũ. miserrimũ/egẽ tissimũ. ¶ Dic mihi o aia /quis tibi hoc fece rit? Rõde mihi /cui? cõsilio freta es. q; sic tu um supremũ dñm. tuũ gl'iosuz p̃ceptore pa rũ honorasti. Sic tuũ creatore. tuuz salua toze (a quo tibi e õmie bonũ) oblita es. Sic tuo vero spõso. tuo fideli amico /vidẽti & p̃si derãti /fidẽ violasti. ¶ Is quide p̃mũ tibi cor suũ impẽderat. suãq; ad te tantã õnderat di lectionẽ /vt etiaz p̃ te mortẽ acerbissimã pati dignat' sit. & tu illi cor tuũ et amorẽ penitus surripuisti. imo (qđ graui' e) velut p̃fida & isi delissima spõsa sue pprie habitatõis portas p̃clusisti /quas nihilominus illis suis miser;

ac nefarijs hostib; sinis esse patentes. q̃ tep dere querũt /et eteme morti tradere. ¶ Quid queso arbitraris o anima? Putas ne a pena immunis euadere? Manebit ne tanta inu ria /tãq; grãdis offensa tandẽ penitus inul ta? ¶ O p̃fide totius humane creature hostis /iã aia mea tua seductõẽ pdita est. infelix ac p strata. qm̃ sicut carnifer viridi ramo ac mo dica herba ducit ad mortẽ agnellã petulan tẽ & saltantẽ /suture sue occisionis nesciã. ita meã fatuellã animã deduxisti /momentaneã aliquã hui' mũdi vanitatẽ sibi demonstrã. quã sic tractã tuis vincisti vincul'. eãq; ecce casti. & postmodũ plurimis criminũ morta liũ laceis ad mortẽ vulnerasti. Demũq; sup eã imposuisti grauẽ illũ male cõsuetudis la pidẽ. Insup & frigidã illã durã atq; horribi lẽ obduratõis cordis tumbã q̃ resurgere p̃ hibeat. q̃ nimmo p̃tinue magis p̃ssa iacer ter renis affectõib; obuoluta. & in fimo ac ster core criminose delectatõis inclusa putrescit. ita vt vsq; ad finẽ maneat fetida & abomina bil' deo & sanctis ei?. Deu me miserã creatu rã. heu me si hac indispositõẽ relinquoꝝ vsq; ad finẽ. Quid nempe factura sum in tali sta tu moriens. quo profectura? ¶ Cõtemisico ista p̃memorãs. exhorresco vehementer tũ mō hec recogitãs. Perperuis certe sic mori ens ardoꝝib; stridoꝝib; & fletibus mancipa rer. & p̃rabie tormentoꝝ deũ blasphemare / nullã ab ipso p̃solationẽ p̃cipiens. Tũc cui denter p̃penderem (sed sero nimis) quali pre ceptori paruissim. et cũ quanto detrimento (deserto deo) diaboli. mũdi & carnis oblecta menta suscipiunt. ¶ Preserua me dñe deus ab his horrendis tormẽtis /ab hac morte tã crudeli me protege. ¶ Ad duoco te ania olim a deo formata. anima suo p̃cioso sanguine re dempta. anima plurimis donis sup ceteras creaturas nobilissime decorata. a tot et tan tis periculis totiens p̃ter tua merita preser uata. Te a duoco iquã audi me. Tuos nũc paululũ aperias oculos & intuerẽ vbi iaces Cõsidera vbi tu es. q; p̃p̃inqua sis inferi. q; a celis elõgata. Logita quem deseris. quez despicias. cui surdã aurẽ p̃bes. ¶ Et tu dulci sime Jesu aiarũ medice clementissime /sons ois dulcedinis /si humana miseria te valeat ad misericõdiam inclinare. respice oculis p̃cra tis ac p̃passiõis ad hãc aiam miserabile. nũc erurgit. nunc expugiscit /et cũ suã nuditatẽ et statũ miserabile aduertit. magnã hĩc p̃cipit displicentiã. cõsusionẽ & abominationẽ & de

sua tā diuina stulticia admodū admiratur
 z dolet tāq̄ mīsera peccatrix que amplius
 indigna ē tuar vocari spōsa. tua amica. demis-
 so vultu flebili. facie ad te suspirat erubescē
 nec loqui p̄sumēs. ¶ Dulcissime Iesu. hanc
 clemēter p̄spice. brachia z manus ad te extē-
 dit. vt te trahēte de profundo lacu peccati z
 de stercore in quo tādiu prostrata iacuit. ere-
 cta prosiliat. Tu q̄ sol⁹ es saluator. p̄pterea
 z ei manū porrigēs eaz subleua. eāq̄ p̄ire ne
 p̄mitras. Tot vides peccatores q̄ remime-
 dep̄cant. immo te p̄sequunt. ¶ Conuertere
 igitur z iustifica tuam hanc pauperē animā
 tuā ancillā humilē. tuam pusillā pedissequā
 quā aliquādo prius dilexisti sicut et ipsa te
 dilexit. que nūc in magnis suspirijs z i ama-
 ritudine cordis te deprecā. Posses ne hāc
 nō eraudire. posses ne eā nō suscipere? Pro-
 fecto minime. immo magnā hinc spem con-
 cipio. q̄ tuā in me experio. gratiā i qua nūc
 adest mihi hec volūtas ad te reuertendi. q̄ tibi
 ab summo medico. dolorosa illa vulnera ani-
 me mee te inspirante detego ac demonstro.
 ¶ Olim siquidē p̄ os tui p̄pbete p̄misisti. q̄ i
 quacūq̄ hora ingemuerit peccator z penitē-
 tiā egerit ab oibz peccatis suis que opatus ē
 omnium iniquitatz eius nō recordaberis. et
 reuera paucos habuisses iustos. nisi pecca-
 tores miscditer recepisses. ¶ Ideoq̄ salua-
 tor Iesu christe. aduocate z mediator noster
 simul impator z frater. qui solus nosti meaz
 miseriam ac fragilitates. si vera sunt que vi-
 deo. audio z credo de tua dulcedine. p̄ierate
 z misericōdia. z vtiq̄ vera sunt. ideo te finaliter
 dep̄cor. vt meas omnes deleas iniquitates. sin-
 cercas z mundā contritiōē tribuens et inte-
 gram penitentiā. ¶ Fac vt p̄ bonā patientiā
 omnes tribulationes. aduersitates et labo-
 res quos dietim sustineo ad purgationē de-
 seruiant. z ad pene quā mea peccata demeru-
 erūt remissionē. vt sic in hoc mūdo meuz sit
 purgatoriu. Fac itaq̄ meā hui⁹ mortal' mū-
 di p̄grinationē tibi acceptas. Tribue mihi
 baculum firme fidei. stolaz charitatis. et sca-
 lā sancte spei. Cōfunde p̄ tuā potentiā quic-
 quid mihi impedimēto esse p̄ōt. ita vt in via
 nulla me retineat delectatio. nulla me p̄fun-
 dat aduersitas. ¶ Genera in me cor humile.
 piū. clemēs erga proximū. sine rira. sine iui-
 dia. sine indignatōe. sine supbia. sine omnium
 detractōe. Tuo amore inflāma cor meum.
 Vulnera illud sagittis potētissimis tue pul-
 critudis. tui dulcissimi p̄spectus. tui gratissi-

mi gest⁹. tui pulcerrimi appatus. tue speciei
 dulcissime. Fac vt te semp meditet. letāter d̄
 te sermonē audiat. ad te suspiret. ad te igemī-
 scat. tibi p̄placeat. totā intelligentiā. totam
 mentē. totā curā ad hoc impendat. vt digne
 tibi seruiat. qm̄ nō est alius amator. q̄ sic vt
 tu vices rependat. ¶ Insup da mihi domie
 cor libez. cor sublime z inclitū quo detester
 fugiā z sp̄nā vile lutū mundane cuiuslibet
 voluptatis. quo quālibet contemnā creatu-
 ram. que honori meo ac p̄mōtionī saluari
 nō venit adiumēto. quo te in te diligā. alios
 aurē omnes in te. p̄pter te. Demū tu qui es
 mea spes fin alis. mea sola salus. meūq̄ re-
 fugiū singulare. subleua me. doce me. susti-
 ne me. dirige me. ita vt in illa hora tremenda
 mortis meus sis p̄tector. potensq̄ defensor
 spūs mei aduersus illos canes infernales.
 ita vt i pace et benignitate illū recipias i glo-
 ria in qua te facie ad faciē summo cū gaudio
 videre valeā. ac penniter adorare. amare ac
 laudare. Amen.

Fini.

Epistola eiusdez ad

sorores suas. docens de quo quis p̄ singu-
 los dies cogitare debeat.

Ororibus meis in christo
 iesu charissimis et dilectissi-
 mis salutes. atq̄ in ipsi⁹ de-
 uoto seruitio iugiter perma-
 nere. Nō facile exprimi pos-
 set gaudiū atq̄ p̄solatio ex-

bonis nouitatibus frequentius de vobis p̄-
 ceptis pueniens. Utināz idipm̄ nunq̄z ini-
 micoz temptatōne aut aliter quouis modo
 gaudiū in tristitiā vertat. p̄trariū videlicz d̄
 vestra dilectōe audiendo. ¶ Quāq̄z amatissi-
 me sorores omni tpe ad dei obsequiū exerci-
 tandum z informandū litteras librosq̄z suf-
 ficiēter habueritis. ad habenduz consolatio-
 nes spūales. z adhuc habebitis alios in po-
 stez. Nihilominus noctis vnus vigiliā ar-
 ripiēs (q̄zuis pluribz implicat⁹ negocijs) ad
 p̄ns scribere curauī breuiter ac simplicit̄ pe-
 grinatiōis p̄cessum. a me post modicū t̄pis
 factū. speciales etiā requestas a me fieri solī-
 tas. fm̄ septē diez hebdomade numerū. fm̄
 septē sanctispūs dona. fm̄ etiā septē domi-
 nice orationis petitiones contra peccata se-
 ptē criminalia correspōdentes septē beatū
 dinibus. ¶ Insup fm̄ septez status in cele-
 sti paradiso p̄sistērium. Qd̄ s̄o transmittō
 scriptū pro presenti. nō est nisi breue ac sim-